2020_5_307_343

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തി സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2020] 5 S.C.R. 307

മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ ഛത്തീസ്ഗഢ് സ്റ്റേറ്റ് കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ബാങ്ക് മര്യാദിത്

v.

ജില്ലാ സഹകാരി കേന്ദ്രീയ ബാങ്ക് മര്യാദിതും മറ്റുള്ളവരും

(സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2020-ലെ 1961)

മാർച്ച് 04, 2020

[ജസ്റ്റിസ് ഡോ. ധനഞ്ജയ വൈ. ചന്ദ്രചൂഡ്, ജസ്റ്റിസ് അജയ് രസ്തോഗി]

ഛത്തീസ്ഗഢ് സഹകരണ സംഘങ്ങൾ നിയമം, 1960 – വകുപ്പുകൾ 49-ഇ(2), 56(3) - അപ്പീൽവാദി, ഒരു സംസ്ഥാന സഹകരണ സ്ഥാപനം, ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തെ സഹകരണ ബാങ്കുകളുടെ പരമോന്നത സമിതിയാണ് - ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഒരു ജില്ലാ കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കാണ് - ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ CEO-യുടെ നിയമനം - വകുപ്പ് 54(3) അനുസരിച്ച്, CEO-യുടെ നിയമനത്തിൽ അപ്പീൽവാദിയ്ക്ക് പങ്കില്ലെന്നും ഒരു CEO-യെ നിയമിക്കാനുള്ള അധികാരം, നിർദ്ദിഷ്ട സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ നിയമനം നടത്തുന്നതിൽ ജില്ലാ കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്ക് പരാജയപ്പെട്ടാൽ, രജിസ്ട്രാർക്ക് മാത്രമേ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയൂ എന്നും ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് വിധിച്ചു - വിധി: വകുപ്പ് 49 ഇ-യിലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ഒരു അപ്പെക്സ് സൊസൈറ്റിയുടെ CEO-യുടെ നിയമനത്തെക്കുറിച്ചും ഉപവകുപ്പ് (2) ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയുടെ CEO-യെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിക്കുന്നു - വകുപ്പ് 54 ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ കേഡറിനെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത് - വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപവകുപ്പ് (3) അത്തരം വിഭാഗം സൊസൈറ്റികൾക്ക് കേഡർ പോസ്റ്റുകളിൽ കേഡർ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ, അപ്പെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികൾ ഡെപ്യൂട്ടേഷനിൽ അയക്കുമ്പോൾ, സ്വീകരിക്കാനും നിയമിക്കാനും ബാധ്യതയുണ്ടെന്ന് പറയുന്നു - വകുപ്പ് 54(3) 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴി ഭേദഗതി ചെയ്യപ്പെട്ടു - ഇപ്പോഴത്തെ തർക്കം 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴിയാണ് ഉയർന്നുവന്നത്, ഇത് 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 54(3)-ൽ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവ ചേർത്തു - ഉപവകുപ്പ് (3) ലെ ഖണ്ഡം (a) ഒരു സഹകരണ ബാങ്കിലെ CEO പോസ്റ്റിനുള്ള യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡം RBI നിർദ്ദേശിക്കുന്നവയായിരിക്കണം എന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു - ഖണ്ഡം (b) നിർദ്ദിഷ്ട സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡമനുസരിച്ച് CEO-യെ നിയമിക്കുന്നതിൽ ബന്ധപ്പെട്ട സഹകരണ ബാങ്ക് പരാജയപ്പെട്ടാൽ, ബാങ്കിലെ യോഗ്യനായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ രജിസ്ട്രാർക്ക് നിയമിക്കാം എന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു - വകുപ്പ് 54(3)-ലെ 'സൊസൈറ്റികളുടെ വിഭാഗം' എന്ന പദം, അവരുടെ CEO-യുടെ നിയമനമെന്ന പരിമിതമായ ആവശ്യത്തിനായി സഹകരണ ബാങ്കുകളെ ഒഴിവാക്കി - എങ്കിലും, ഒരു സഹകരണ ബാങ്ക്, വകുപ്പ് 49-

ഇ(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയാണെങ്കിൽ, അത്തരം കേഡർ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം രൂപീകരിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്ത കേഡറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്ന് CEO-യെ നിയമിക്കേണ്ടതാണ് - അത്തരം സഹകരണ ബാങ്കുകൾ അതിൽ വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത പ്രകാരം അപ്പെക്സ് സൊസൈറ്റി പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറിൽ നിന്ന് CEO-യെ നിയമിക്കണം എന്ന് വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം ലഭിച്ച അധികാരമനുസരിച്ച് സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ അധികാരമുണ്ട് - വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത അപ്പെക്സ് സൊസൈറ്റി ബന്ധപ്പെട്ട സഹകരണ ബാങ്കിലേക്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ ഒരു പാനൽ കൈമാറണം, RBI നിർദ്ദേശിക്കുന്ന യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡം ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഉണ്ടെങ്കിൽ, സഹകരണ ബാങ്കിന് അതിൽ നിന്ന് CEO-യെ നിയമിക്കാം; കൂടാതെ വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം കേഡർ രൂപീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 49-ഇ(2) പ്രകാരം ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയായ സഹകരണ ബാങ്കിലെ CEO-യെ, വകുപ്പ് 49-ഇ(2)(b)(ii) ൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന പ്രകാരം രജിസ്ട്രാറുടെ മുൻകൂർ അനുമതിയോടെ നിയമിക്കേണ്ടതാണ് - ഈ കേസിൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി, 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയാണ് - 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 54(3) നൽകുന്ന അധികാരം ഉപയോഗിച്ച്, സംസ്ഥാന സർക്കാർ 1971 ജനുവരി 12-ന് ഒരു വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിച്ചു, ഇത് അനുസരിച്ച്, സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്ക് രൂപീകരിച്ച കേഡറുകളിൽ നിന്ന് മാത്രം, അവരുടെ ലഭ്യതയനുസരിച്ച്, ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കാൻ കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു - ഏഴാം എതിർകക്ഷി, അപ്പീൽവാദി പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥനല്ല - തൽഫലമായി, ഏഴാം എതിർകക്ഷിയെ CEO ആയി നിയമിക്കാൻ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ശ്രമിച്ച നടപടി നിയമപരമായി നിലനിൽക്കുന്നതല്ല - അപ്പീൽവാദി ആറാം എതിർകക്ഷിയെ ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ CEO ആയി നിയമിച്ചത്, സൊസൈറ്റികളുടെ രജിസ്ട്രാർ അംഗീകരിക്കുകയും ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ ബോർഡ് ഓഫ് ഡയറക്ടർമാർ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു - അതിനാൽ, ആറാം എതിർകക്ഷിയുടെ നിയമനം വകുപ്പ് 54(3) അനുസരിച്ചായിരുന്നു കൂടാതെ നിയമപരമായി നിലനിൽക്കുന്നതുമാണ് - ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു.

നിയമവ്യാഖ്യാനം: പൊരുത്തമുള്ള നിർമ്മാണം - വിധി: ഒരു നിയമത്തിലെ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളെയും പരാജയപ്പെടുത്താത്തതും അവയുടെ നിയമനിർമ്മാണം ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന പരിഹാരത്തിന് പുരോഗതി നൽകുന്നതുമായ വ്യാഖ്യാനം കോടതികൾ സ്വീകരിക്കണം - ഒരു നിയമത്തിലെ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ വൈരുദ്ധ്യമുള്ളതായി കാണപ്പെടുമ്പോൾ, രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളെയും സാധ്യമായ ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിൽ പൊരുത്തപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വ്യാഖ്യാനം കോടതികൾ സ്വീകരിക്കണം എന്നത് സ്ഥാപിതമായ നിയമ തത്വമാണ് - ഒരു നിയമത്തിലെ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ വൈരുദ്ധ്യമുള്ളതായി തോന്നുകയാണെങ്കിൽ, കോടതികൾ 'ഒന്നുകിൽ-അല്ലെങ്കിൽ' ('either/or') എന്ന

2020_5_307_343

സാഹചര്യം പെട്ടെന്ന് അനുമാനിക്കരുത് - നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ കൂടുതൽ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്ന രീതിയിൽ, രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളുടെയും ഫലപ്രദമായ പ്രവർത്തനം ഉറപ്പാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി കോടതികൾ പൊരുത്തമുള്ള രീതിയിൽ വ്യവസ്ഥകളെ വ്യാഖ്യാനിക്കണം - ഓരോ വ്യവസ്ഥയും, വാചകവും, ഖണ്ഡവും, വാക്കും നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടണം - ഒരു നിയമത്തിലെ ഒരു വാക്കോ ഭാഗമോ ഒറ്റയ്ക്ക് എടുത്തുമാറ്റി വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ പാടില്ല - ക്ഷീരോത്പാദക സഹകരണ സംഘങ്ങൾ നിയമം, 1960

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

1. സൊസൈറ്റികളിലെ മാനേജർമാർ, സെക്രട്ടറിമാർ, മറ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ എന്നിവരുടെ നിയമനത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ വകുപ്പ് 54 ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഉപവകുപ്പ് (1) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത്, ഒരു മാനേജർ, സെക്രട്ടറി, അക്കൗണ്ടന്റ് അല്ലെങ്കിൽ ശമ്പളം പറ്റുന്ന മറ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ എന്നിവരെ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട യോഗ്യതകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ നിയമിക്കാവൂ എന്നാണ്. ഈ ഉപവകുപ്പ് വായിക്കുമ്പോൾ, നിയമനം നടത്താനുള്ള അധികാരം സൊസൈറ്റിയിൽ തന്നെയാണ് നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത് എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപവകുപ്പ് (2), സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഉത്തരവിലൂടെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരമുള്ള കേഡർ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ പരിപാലിക്കുന്നതിനുള്ള ബാധ്യത അപ്പെക്സ്, കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികളിൽ ഏൽപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ രൂപീകരിക്കുന്ന കേഡറിലെ അംഗങ്ങളുടെ സേവന വ്യവസ്ഥകൾ രൂപപ്പെടുത്താൻ രജിസ്ട്രാറിന് അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു. [ഖണ്ഡികകൾ 21, 22][327-ഇ-എഫ്]

2. 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 49-ഇ, പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർമാരെയും ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസർമാരെയും നിയമിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറുടെയും CEO-യുടെയും നിയമനങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളൂ. അതിൽ, നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട 'പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിലുള്ള' നിയമനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. വകുപ്പ് 49-ഇ-യിലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ഒരു അപ്പെക്സ് സൊസൈറ്റിയുടെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറുടെ നിയമനത്തെക്കുറിച്ചാണ്. ഉപവകുപ്പ് (2) കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികളിലെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറുടെ (അദ്ദേഹം തന്നെയായിരിക്കും CEO) നിയമനത്തെക്കുറിച്ചാണ്. താഴെ പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ വകുപ്പ് 49-ഇ ബാധകമാണ്: സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഓഹരി മൂലധനത്തിന് സംഭാവന നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ; അല്ലെങ്കിൽ വായ്പകളോ സാമ്പത്തിക സഹായമോ നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ; അല്ലെങ്കിൽ വായ്പകളുടെയോ ഡിബഞ്ചറുകളുടെയോ അഡ്വാൻസുകളുടെയോ തിരിച്ചടവിന് ഉറപ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ; അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ ഗ്രാന്റുകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ. വകുപ്പ് 49-ഇ-യിലെ ഉപവകുപ്പുകൾ (1), (2) എന്നിവ രണ്ടും നിയമത്തിലെ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകളെ മറികടക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയോടെയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. അതായത്, 1960-ലെ നിയമത്തിലോ, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട

ചട്ടങ്ങളിലോ, അല്ലെങ്കിൽ സൊസൈറ്റിയുടെ ഉപനിയമങ്ങളിലോ ഇതിന് വിരുദ്ധമായി എന്ത് പറഞ്ഞിരുന്നാലും, ഈ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് പ്രാബല്യമുണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട്, വകുപ്പ് 49-ഇ, വകുപ്പ് 54(1) പ്രകാരം നിയമനങ്ങൾ നടത്താൻ സൊസൈറ്റികളിൽ നിക്ഷിപ്തമായ അധികാരത്തിൽ ഒരു ഒഴിവാക്കൽ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഉപവകുപ്പ് (2)(a) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത്, ഓരോ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിക്കും ഒരു ക്ലാസ്-II ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ റാങ്കിൽ കുറയാത്ത ഒരു മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ ഉണ്ടായിരിക്കണം, അദ്ദേഹമായിരിക്കും സൊസൈറ്റിയുടെ CEO. വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ലെ ഖണ്ഡം (b) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത്, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം ഒരു കേഡർ രൂപീകരിക്കുകയും നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ കേഡറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്ന് CEO-യെ നിയമിക്കണം; മറ്റെല്ലാ കേസുകളിലും, സഹകരണ സംഘം രജിസ്ട്രാറുടെ മുൻകൂർ അനുമതിയോടെ നിയമിക്കണം. അതുകൊണ്ട്, വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികൾക്ക്, മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറുടെയോ ജനറൽ മാനേജരുടെയോ (അദ്ദേഹമായിരിക്കും CEO) നിയമനത്തിനുള്ള സ്രോതസ്സ്, കേഡർ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം രൂപീകരിച്ച കേഡറിൽ നിന്ന് എടുക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്നായിരിക്കണം. മറ്റെല്ലാ കേസുകളിലും, രജിസ്ട്രാറുടെ മുൻകൂർ അനുമതിയോടെ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിക്ക് മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറെയോ ജനറൽ മാനേജരെയോ നിയമിക്കാവുന്നതാണ്. [ഖണ്ഡിക 23] [327-ജി-എച്ച്; 328-എ-ഇ]

3. ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയെ വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള ഒരു മുന്നുപാധി ഇതാണ്: സംസ്ഥാന സർക്കാർ അതിന്റെ ഓഹരി മൂലധനത്തിലേക്ക് സംഭാവന നൽകുകയോ, വായ്പകളോ സാമ്പത്തിക സഹായമോ നൽകുകയോ, വായ്പകളുടെയോ ഡിബഞ്ചറുകളുടെയോ അഡ്വാൻസുകളുടെയോ തിരിച്ചടവിന് ഉറപ്പ് നൽകുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ ഗ്രാന്റുകൾ നൽകുകയോ ചെയ്തിരിക്കണം. വ്യവസ്ഥയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് സംസ്ഥാന സർക്കാർ സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകിയിട്ടുള്ള കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികളിൽ നിയന്ത്രണപരമായ മേൽനോട്ടം നിലനിർത്താനുള്ള ഒരു ശ്രമമായാണ് നിയമനിർമ്മാണസഭ ഈ വ്യവസ്ഥ അവതരിപ്പിച്ചത് എന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ, വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ലെ ആവശ്യകതകൾ പാലിക്കുന്ന ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയാണെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 54(1) പ്രകാരം CEO-യെ നിയമിക്കാൻ അതിൽ നിക്ഷിപ്തമായ പൊതുവായ അധികാരം, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം രൂപീകരിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കേഡറുകളിൽ നിന്നുള്ള നിയമനങ്ങളിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു. [ഖണ്ഡിക 24] [328-എഫ്-ജി]

4. വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപവകുപ്പ് (3), അപ്പെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികൾ പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറുകളിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കേണ്ട സൊസൈറ്റികളുടെ വിഭാഗം ഏതാണെന്ന് വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ വ്യക്തമാക്കാൻ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് അധികാരം നൽകുന്നു. അത്തരം

2020_5_307_343

വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിച്ചാൽ, വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ട വിഭാഗം സൊസൈറ്റികൾക്ക്, അപ്പെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റി (അതത് കേസിനനുസരിച്ച്) ഡെപ്യൂട്ടേഷനിൽ അയയ്ക്കുന്ന അത്തരം കേഡർ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ, കേഡർ പോസ്റ്റുകളിൽ സ്വീകരിക്കാനും നിയമിക്കാനും ബാധ്യതയുണ്ട് എന്ന് ഈ വ്യവസ്ഥ നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം ഒരു വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 54(1) പ്രകാരം വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ട വിഭാഗം സൊസൈറ്റികൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള നിയമന അധികാരം ഒഴിവായി പോകുന്നു. അപ്പെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റി രൂപീകരിച്ച കേഡറുകളിൽ നിന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കാൻ സംസ്ഥാന സർക്കാർ വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത ഒരു വിഭാഗം സൊസൈറ്റികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വിജ്ഞാപനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയ പ്രകാരം, നിയമന അധികാരം അപ്പെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ട വിഭാഗം സൊസൈറ്റികൾക്ക്, അപ്പെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റി (അതത് കേസിനനുസരിച്ച്) കേഡർ പോസ്റ്റുകളിലേക്ക് ഡെപ്യൂട്ടേഷനിൽ അയയ്ക്കുന്ന കേഡർ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ സ്വീകരിക്കാനും നിയമിക്കാനും ബാധ്യതയുണ്ട്. [ഖണ്ഡിക 25] [328-എച്ച്; 329-എ-സി]

5. 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴി 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 54(3)-ൽ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവ ചേർക്കപ്പെട്ടു. ഉപവകുപ്പ് (3) ലെ ഖണ്ഡം (a) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത്, ഒരു സഹകരണ ബാങ്കിലെ CEO പോസ്റ്റിനുള്ള യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡം RBI ഈ കാര്യത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്നവയായിരിക്കണം എന്നാണ്. ഖണ്ഡം (b) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത്, ബന്ധപ്പെട്ട സഹകരണ ബാങ്ക് നിർദ്ദിഷ്ട സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡമനുസരിച്ച് ഒരു CEO-യെ നിയമിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ, രജിസ്ട്രാറിന് ബാങ്കിലെ യോഗ്യനായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കാവുന്നതാണ് എന്നാണ്. വകുപ്പ് 54(3) ഒരു വിഭാഗം സൊസൈറ്റികളെയാണ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതെങ്കിലും, 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴി ചേർത്ത ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവ സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് മാത്രം ബാധകമാകുന്ന രീതിയിൽ പ്രത്യേകമാണ്. കൂടാതെ, വകുപ്പ് 54(3) ഡെപ്യൂട്ടേഷനിൽ നിയമിക്കപ്പെടുന്ന കേഡർ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ നിയമനത്തെയാണ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവ സഹകരണ ബാങ്കുകളിലെ CEO-മാരുടെ നിയമനത്തെ മാത്രമേ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. ഖണ്ഡം (a) അനുശാസിക്കുന്നത്, സഹകരണ ബാങ്കിലെ CEO പോസ്റ്റ് വഹിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് RBI നിർദ്ദേശിക്കുന്ന യോഗ്യതാ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ ബാധകമാകും എന്നാണ്. ശ്രദ്ധേയമായി, വകുപ്പ് 54(3)-ലെ ഖണ്ഡം (b) ആരംഭിക്കുന്നത് "ബന്ധപ്പെട്ട സഹകരണ ബാങ്ക് നിയമിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ" എന്ന വാക്കുകളോടെയാണ്. ഇത് സഹകരണ ബാങ്കുകളിൽ അവരുടെ CEO-യെ നിയമിക്കാനുള്ള അധികാരം നിക്ഷിപ്തമാക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. സഹകരണ ബാങ്ക് നിർദ്ദിഷ്ട സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ CEO-യെ നിയമിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ, രജിസ്ട്രാറിന് ബാങ്കിലെ യോഗ്യനായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കാമെന്നും ഈ വ്യവസ്ഥ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. വീഴ്ച വരുത്തുന്ന

സാഹചര്യത്തിൽ, CEO ആകേണ്ടത് ബാങ്കിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരിക്കണം എന്നതും വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത കേഡറിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരിക്കരുത് എന്നതും, സഹകരണ ബാങ്കുകളിൽ അവരുടെ CEO-യെ നിയമിക്കാനുള്ള അധികാരം നിക്ഷിപ്തമാക്കാനുള്ള നിയമനിർമ്മാണ സഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെയാണ് പ്രകടമാക്കുന്നത്. വ്യക്തമായും, 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴി, സഹകരണ ബാങ്കുകളുടെ CEO-മാരുടെ നിയമനത്തിനായി പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകളായി ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവ ചേർക്കുകയും, നിയമന അധികാരം അവരിൽ നിക്ഷിപ്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടാക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾക്ക് രണ്ട് വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ സാധ്യമാകുമ്പോൾ, നിയമനിർമ്മാണ സഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനം കോടതികൾ സ്വീകരിക്കണം, ഇത് Verba ita sunt intelligenda ut res magis valeat quam pereat എന്ന തത്വത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഈ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, വകുപ്പ് 54(3)-ന്റെയും 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവയുടെയും പൊരുത്തമുള്ള നിർമ്മാണം എത്തിച്ചേരുന്ന നിഗമനം ഇതാണ്: വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കാനുള്ള സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ അധികാരത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട സഹകരണ ബാങ്കുകളിലെ CEO-യുടെ നിയമനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകളാണ് ഖണ്ഡങ്ങൾ (a)-യും (b)-യും. വകുപ്പ് 57-ബി(19) റദ്ദാക്കിയതും വകുപ്പ് 54(3)-ൽ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) ഒരേ സമയം ചേർത്തതും ഈ കാഴ്ചപ്പാടിന് ബലം നൽകുന്നു. [ഖണ്ഡികകൾ 26, 34, 35, 36] [329-ഡി-എഫ്; 335-സി-ജി]

> *ജെ.കെ. കോട്ടൺ സ്പിന്നിംഗ് ആൻഡ് വീവിംഗ് മിൽസ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് v. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം* AIR 1961 SC 1170 : [1961] 3 SCR 185; *കൊമേഴ്സ്യൽ ടാക്സ് ഓഫീസർ, രാജസ്ഥാൻ v. മെസ്സേഴ്സ് ബിനാനി സിമന്റ്സ് ലിമിറ്റഡ്.* (2014) 8 SCC 319 : [2014] 3 SCR 1; *സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ കോർപ്പറേഷൻ (പ്രൈവറ്റ്) ലിമിറ്റഡ് v. സെക്രട്ടറി, ബോർഡ് ഓഫ് റവന്യൂ* AIR 1964 SC 207 : [1964] 4 SCR 280; *പാരാദീപ് പോർട്ട് ട്രസ്റ്റ് v. അതിലെ തൊഴിലാളികൾ* AIR 1977 SC 36: [1977] 1 SCR 537; *മഹാരാഷ്ട്ര സ്റ്റേറ്റ് ബോർഡ് ഓഫ് സെക്കൻഡറി ആൻഡ് ഹയർ എജ്യുക്കേഷൻ v. പരിതോഷ് ഭ്രപേഷ് കുമാർ ഷേത്ത്* (1984) 4 SCC 27; *സി.സി.ഇ. v. ജയന്ത് ഓയിൽ മിൽസ്* (1989) 3 SCC 343 : [1989] 2 SCR 291; *പി. എസ്. സത്തപ്പൻ v. ആന്ധ്രാ ബാങ്ക് ലിമിറ്റഡ്* (2004) 11 SCC 672 : [2004] 5 Suppl. SCR 188; *സാരബ്ജിത് റിക്ക് സിംഗ് v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ* (2008) 2 SCC 417 : [2007] 13 SCR 321; *പങ്കജാക്ഷി v. ചന്ദ്രിക* (2016) 6 SCC 157 : [2016] 3 SCR 1018 – ആശ്രയിച്ചു.

7. വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപവകുപ്പ് (2), ഉപവകുപ്പ് (3) എന്നിവ രണ്ടും സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളല്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഉപവകുപ്പ് (3) ലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവ സഹകരണ ബാങ്കുകളിലെ CEO-മാരുടെ നിയമനത്തെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകമായി കൈകാര്യം

2020_5_307_343

ചെയ്യുന്നു. 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴി വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപവകുപ്പ് (3)-ൽ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവ ചേർക്കുമ്പോൾ, നിയമനിർമ്മാണ സഭ വകുപ്പ് 49-ഇ-യിലെ വ്യവസ്ഥകൾ മാറ്റമില്ലാതെ നിലനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. വകുപ്പ് 49-ഇ(2) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത്, അത്തരം കേഡർ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്ന് CEO-യെ നിയമിക്കണം എന്നാണ്. വകുപ്പ് 49-ഇ, സംസ്ഥാന സർക്കാർ അതിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന രൂപത്തിൽ സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകിയിട്ടുള്ള അപ്പെക്സ്, കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികളെ ഭരിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ്. "കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റി" എന്ന പ്രയോഗത്തെ, സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തേക്ക് മാത്രം പ്രവർത്തനം പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു സഹകരണ ഭ്രവികസന ബാങ്ക് അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും സൊസൈറ്റി എന്നാണ് വകുപ്പ് (2)(c-i)-ൽ നേരത്തെ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത്. വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്ന് CEO-യെ നിയമിക്കണമെന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചുകൊണ്ട്, സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ നിയന്ത്രണ മേൽനോട്ടം കൊണ്ടുവരാനാണ് വകുപ്പ് 49-ഇ-യിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഉപവകുപ്പ് (3) ലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവ കൊണ്ടുവന്ന 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം, വകുപ്പ് 49-ഇ-യുടെ പ്രവർത്തനത്തെ ബാധിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 49-ഇ(2) പ്രകാരം ഭരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയിലെ CEO-യുടെ നിയമനം, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്ന് ആയിരിക്കണം. ശ്രദ്ധേയമായി, വകുപ്പ് 49-ഇ-യിലെ ഉപവകുപ്പ് (2) ഒരു നോൺ-ഒബ്സ്റ്റാന്റെ വ്യവസ്ഥ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി, 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, വകുപ്പ് 49-ഇ-യിലെ ഉപവകുപ്പ് (2)-ന്റെ വിവരണത്തിൽ വരുന്ന ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയിലെ CEO-യെ, കേഡർ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്ന് തന്നെ നിയമിക്കേണ്ടതാണ്. [ഖണ്ഡിക 38] [336-സി-ജി]

8. വകുപ്പ് 49-ഇ(2) ഒരു സ്വയം പൂർണ്ണമായ വ്യവസ്ഥയല്ല. അതിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയിലെ CEO-യെ, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറുകളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്ന് നിയമിക്കണം എന്ന് മാത്രം വകുപ്പ് 49-ഇ(2)(b)(i) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം ഒരു കേഡർ രൂപീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിക്ക്, അത്തരം കേഡറിൽ നിന്ന് അതിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കാൻ ബാധ്യതയുണ്ട്. വകുപ്പ് 49-ഇ-യോ വകുപ്പ് 54(2)-ഓ, വകുപ്പ് 54(2) പ്രകാരം രൂപീകരിച്ച അപ്പെക്സ് സൊസൈറ്റിയുടെ കേഡറിൽ നിന്നാണോ അതോ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയുടെ കേഡറിൽ നിന്നാണോ നിയമനം നടത്തേണ്ടതെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. വകുപ്പ് 54(3), അപ്പെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികൾ പരിപാലിക്കുന്ന അത്തരം കേഡറുകളിൽ നിന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കേണ്ട സൊസൈറ്റികളുടെ വിഭാഗം ഏതാണെന്ന് വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ വ്യക്തമാക്കാൻ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് അധികാരം നൽകുന്നു. അപ്പെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികൾ പരിപാലിക്കുന്ന

2020_5_307_343

കേഡറുകളിൽ നിന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കേണ്ട സൊസൈറ്റികളുടെ വിഭാഗത്തെ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യാനുള്ള പൊതുവായ അധികാരം സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് നൽകുന്നതിന് പുറമേ, വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരമുള്ള വിജ്ഞാപനം, വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ൽ വിഭാവനം ചെയ്ത സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ നിയന്ത്രണ മേൽനോട്ടത്തെ അതിൽ വ്യക്തമാക്കിയ രീതിയിൽ പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കുന്നു. [ഖണ്ഡിക 39] [336-എച്ച്; 337-എ-സി]

9. ഒരു നിയമത്തിലെ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ വൈരുദ്ധ്യമുള്ളതായി കാണപ്പെടുമ്പോൾ, രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളെയും സാധ്യമായ ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിൽ പൊരുത്തപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വ്യാഖ്യാനം കോടതികൾ സ്വീകരിക്കണം എന്നത് സ്ഥാപിതമായ നിയമ തത്വമാണ്. ഒരു നിയമത്തിലെ ഒരു വാക്കോ ഭാഗമോ ഒറ്റയ്ക്ക് എടുത്തുമാറ്റി വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ പാടില്ല. വൈരുദ്ധ്യം ഒരു തരത്തിലും പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിലല്ലാതെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യവസ്ഥയെ ഫലമില്ലാത്തതാക്കി മാറ്റുന്ന ഒരു വ്യാഖ്യാനം ഒഴിവാക്കണം. ഈ വീക്ഷണത്തിൽ, ഈ കോടതി ഒരു വ്യവസ്ഥയേയും, അതായത് വകുപ്പ് 49-E-യിലെ ഉപ-വകുപ്പ് (2)-നെയാകട്ടെ, വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപ-വകുപ്പ് (3)-ലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a) യും (b) യെയും ആകട്ടെ, നിയമത്തിലെ നിഷ്പ്രയോജന നിയമമായി ചുരുക്കുന്നില്ല എന്ന് ഉറപ്പാക്കണം. വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് നൽകിയിട്ടുള്ള അധികാരത്തിൽ നിന്ന്, CEO-യുടെ നിയമനത്തിനായി സഹകരണ ബാങ്കുകളെ ഒഴിവാക്കിയത്, വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികളായ സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് തുല്യമായി ബാധകമാണ് എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികളായ സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് വേണ്ടി, അപ്പെക്സ് സൊസൈറ്റി രൂപീകരിച്ച കേഡറിൽ നിന്ന് സഹകരണ ബാങ്ക് അതിന്റെ CEO-യെ നിയമിക്കണമെന്ന് വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട്, വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം ഒരു വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതേസമയം, വകുപ്പ് 54(3) ലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവയ്ക്ക് പ്രാബല്യം നൽകുന്നതിന് വേണ്ടി, വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ട അപ്പെക്സ് സൊസൈറ്റി, ബന്ധപ്പെട്ട സഹകരണ ബാങ്കിന് ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ ഒരു പാനൽ കൈമാറണം. ഉദ്യോഗസ്ഥൻ RBI നിർദ്ദേശിക്കുന്ന യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാലിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതിൽ നിന്ന് ബാങ്കിന് അതിന്റെ CEO-യെ നിയമിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ൽ വ്യക്തമാക്കിയ രീതിയിൽ സംസ്ഥാന ധനസഹായം ലഭിച്ച സഹകരണ ബാങ്കുകളുടെ മേലുള്ള സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ നിയന്ത്രണ മേൽനോട്ടം നിലനിർത്തപ്പെടുന്നു, ഇത് ആ വ്യവസ്ഥയുടെ ലക്ഷ്യത്തെ കൂടുതൽ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നു. [ഖണ്ഡികകൾ 41, 45, 46] [337-ജി-എച്ച്; 338-ഡി-ഇ; 341-എ-ഡി]

പ്രിൻസിപ്പിൾസ് ഓഫ് സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടറി ഇന്റർപ്രെട്ടേഷൻ - **ജസ്റ്റിസ് ജി. പി. സിംഗ്;** *സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടറി ഇന്റർപ്രെട്ടേഷൻ* - **ഫ്രാൻസിസ് ബെനിയോൺ - പരാമർശിച്ചു.**

10. വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് ലഭിച്ച അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കാം. ഈ വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ, വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ട അപ്പെക്സ് സൊസൈറ്റി പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറിൽ നിന്ന് വേണം ബന്ധപ്പെട്ട സഹകരണ ബാങ്ക് അതിന്റെ CEO-യെ നിയമിക്കാൻ എന്ന് നിർദ്ദേശിക്കാവുന്നതാണ്. വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ട അപ്പെക്സ് സൊസൈറ്റി, ബന്ധപ്പെട്ട സഹകരണ ബാങ്കിന് ഓഫീസർമാരുടെ ഒരു പാനൽ കൈമാറണം. RBI നിഷ്കർഷിക്കുന്ന യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡങ്ങൾ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഉണ്ടെങ്കിൽ, ആ പാനലിൽ നിന്ന് സഹകരണ ബാങ്കിന് അതിന്റെ CEO-യെ നിയമിക്കാവുന്നതാണ്; കൂടാതെ, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം കേഡർ രൂപീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 49 ഇ(2) പ്രകാരം ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയായ സഹകരണ ബാങ്കിലെ CEO-യെ, വകുപ്പ് 49-ഇ(2)(b)(ii) ൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന പ്രകാരം രജിസ്ട്രാറുടെ മുൻകൂർ അനുമതിയോടെ നിയമിക്കേണ്ടതാണ്. [ഖണ്ഡിക 47] [342-ഡി-എഫ്]

11. ഈ കേസിൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയാണ് എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം നൽകിയ അധികാരം ഉപയോഗിച്ച്, സംസ്ഥാന സർക്കാർ 1971 ജനുവരി 12-ന് ഒരു വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഈ വിജ്ഞാപനം അനുസരിച്ച്, സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്ക് രൂപീകരിച്ച കേഡറുകളിൽ നിന്ന് മാത്രം ഉദ്യോഗസ്ഥരെ ലഭ്യതയനുസരിച്ച് നിയമിക്കാൻ കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. സമാനമായ ഒരു വിജ്ഞാപനം 1971 ജൂൺ 26-നും പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇതനുസരിച്ച്, കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ കേഡറുകൾ പരിപാലിക്കാൻ അനുമതി നൽകി. കൂടാതെ, വലിയ തോതിലുള്ള കാർഷിക വായ്പാ സൊസൈറ്റികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഗ്രാമീണ സഹകരണ സൊസൈറ്റികൾക്ക്, കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്ക് പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറുകളിൽ നിന്ന് മാത്രം എടുക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. അതുപോലെ, 1971 ജൂൺ 26-ലെ മറ്റൊരു വിജ്ഞാപനം വഴി, വലിയ തോതിലുള്ള കാർഷിക വായ്പാ സൊസൈറ്റികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഗ്രാമീണ സഹകരണ സൊസൈറ്റികളിലെ മാനേജർമാരുടെ നിയമനത്തിനായി ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ കേഡറുകൾ പരിപാലിക്കാൻ കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകി. ഏഴാം എതിർകക്ഷി, അപ്പീൽ നൽകിയ കക്ഷി പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനല്ല. തൽഫലമായി, ഏഴാം എതിർകക്ഷിയെ CEO ആയി നിയമിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ നടപടി നിയമപരമായി നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. ആറാം എതിർകക്ഷിയെ CEO ആയി നിയമിച്ചത് സൊസൈറ്റികളുടെ രജിസ്ട്രാർ അംഗീകരിക്കുകയും ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ ബോർഡ് ഓഫ് ഡയറക്ടർമാർ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. [ഖണ്ഡികകൾ 48, 49] [342-ജി-എച്ച്; 343-എ-സി]

കൃഷൻ കുമാർ v. രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം **(1991) 4 SCC 258 : [1991] 3 SCR 500;** *ബ്രിട്ടീഷ് എയർവേസ് പി.എൽ.സി v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ* **(2002) 2 SCC 95 : [2001] 5 Suppl. SCR 152 – ആശ്രയിച്ചു.**

കേസ് നിയമ സൂചിക

[1961] 3 SCR 185	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 32**
[2014] 3 SCR 1	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 33**
[1964] 4 SCR 280	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 33**
[1977] 1 SCR 537	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 33**
(1984) 4 SCC 27	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 33**
[1989] 2 SCR 291	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 33**
[2004] 5 Suppl. SCR 188	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 33**
[2007] 13 SCR 321	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 33**
[2016] 3 SCR 1018	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 33**
[1991] 3 SCR 500	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 42**
[2001] 5 Suppl. SCR 152	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 43**

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2020-ലെ 1961

ബിലാസ്പൂരിലെ ഛത്തീസ്ഗഢ് ഹൈക്കോടതിയുടെ, WA നമ്പർ 2018-ലെ 96-ൽ, 07.08.2018 തീയതിയിലുള്ള വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകർ: വിക്രാന്ത് സിംഗ് ബായിസ്, യോഗേഷ് തിവാരി.

എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകർ: സമീർ ശ്രീവാസ്തവ, ദർപ്പൺ കെ.എം., ഡി.കെ. ദേവേശ്, രോഹിത് സിംഗ്.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചത്:

ജസ്റ്റിസ് ഡോ. ധനഞ്ജയ വൈ. ചന്ദ്രചൂഡ്

1. ഛത്തീസ്ഗഢ് ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒരു ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ 2018 ഓഗസ്റ്റ് 7-ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ അപ്പീൽ ഉയർന്നു വന്നിട്ടുള്ളത്. ഒരു ലെറ്റേഴ്സ് പേറ്റന്റ് അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട്, ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഒരു സിംഗിൾ ജഡ്ജിയുടെ 2018 ജനുവരി 19-ലെ വിധിന്യായത്തെ റദ്ദാക്കി. ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ബാങ്കിലെ ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസറെ[1] 2017 ഓഗസ്റ്റ് 11-ന് അപ്പീൽവാദി നിയമിച്ചതും, തുടർന്ന് സഹകരണ സൊസൈറ്റികളുടെ രജിസ്ട്രാർ അതിനെ

1 "CEO"

അംഗീകരിച്ചതും നിയമപരമായി അധികാരമില്ലാത്തതാണ് എന്ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് വിധിച്ചു. തൽഫലമായി, അപ്പീൽവാദിയുടെ തീരുമാനം ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് ബാധകമല്ല എന്നും വിധിച്ചു.

2. അപ്പീൽവാദി - ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്ക് - ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തെ സഹകരണ ബാങ്കുകളുടെ ഉന്നതാധികാര സമിതിയാണ്. ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഛത്തീസ്ഗഢ് സഹകരണ സൊസൈറ്റീസ് നിയമം 1960[2]-ലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ജില്ലാ കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കാണ്.

3. ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ബാങ്കിന്റെ CEO-യെ, 1988-ലെ അഴിമതി നിരോധന നിയമം[3] പ്രകാരം അഴിമതി ആരോപണങ്ങളിൽ, 2017 ഓഗസ്റ്റ് 9-ന് ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തെ സാമ്പത്തിക കുറ്റാന്വേഷണ വിഭാഗം (Economic Offences Wing) അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. നിയുക്ത കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയതിനെത്തുടർന്ന്, അദ്ദേഹത്തെ കസ്റ്റഡിയിൽ റിമാൻഡ് ചെയ്യുകയും CEO പദവിയിൽ നിന്ന് സസ്പെൻഡ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

4. 2017 ഓഗസ്റ്റ് 10-ന്, ബോർഡ് ഓഫ് ഡയറക്ടേഴ്സിന്റെ[4] ഔപചാരികമായ തീരുമാനത്തിനായി കാത്തുനിൽക്കെ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ ചെയർപേഴ്സൺ, ഏഴാം എതിർകക്ഷിയെ ഒരു ഇടക്കാല CEO ആയി നിയമിച്ചു. 2017 ഓഗസ്റ്റ് 11-ന്, അപ്പീൽവാദി, റായ്പൂരിൽ ഒരു 'സ്പെഷ്യൽ ക്ലാസ് മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ' ആയി ചുമതല നിർവ്വഹിച്ചിരുന്ന ആറാം എതിർകക്ഷിയെ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ CEO ആയി നിയമിച്ചു. ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഒരു ഇടക്കാല CEO-യെ നിയമിക്കുകയും, നിയമിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തി റിസർവ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ[5] നിർദ്ദേശിച്ച യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാലിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതിനാലാണ് ഈ നടപടി സ്വീകരിക്കുന്നതെന്ന് അപ്പീൽവാദി അവകാശപ്പെട്ടു. കൂടാതെ, 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 54(3) ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച്, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ CEO ആയി ആറാം എതിർകക്ഷിയെ നിയമിച്ചതിനെ അപ്പീൽവാദി ന്യായീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

5. ആറാം എതിർകക്ഷിക്ക് ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ CEO ആയി ചുമതല നൽകിയില്ല, കാരണം BoD യോഗം 2017 ഓഗസ്റ്റ് 16-ന് വിളിച്ചുചേർക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. 2017 ഓഗസ്റ്റ് 16-ന്, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ BoD, ആദ്യം ഇടക്കാല CEO ആയി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന ഏഴാം എതിർകക്ഷിയുടെ നിയമനം, CEO ആയി അംഗീകരിച്ചു. അപ്പീൽവാദി ആറാം എതിർകക്ഷിയെ CEO ആയി നിയമിച്ച 2017 ഓഗസ്റ്റ് 11-ലെ ഉത്തരവിന്റെ നിയമസാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി

2 "1960 നിയമം"

3 "PC നിയമം"

4 "BOD"

5 "RBI"

ഛത്തീസ്ഗഢ് ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു റിട്ട് ഹർജി[6] ഫയൽ ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ CEO-യുടെ നിയമനം തങ്ങളുടെ സ്വന്തം വിവേചനാധികാരത്തിൽ ഉള്ളതാണെന്നും, ഉന്നതാധികാര സമിതിയായ അപ്പീൽവാദിക്കോ രജിസ്ട്രാർക്കോ CEO-യെ നിയമിക്കാൻ അധികാരമില്ല എന്നുമാണ് ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ പ്രധാന വാദം. ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ബാങ്കിന്റെ BoD, ആറാം എതിർകക്ഷിയുടെ CEO നിയമനത്തെക്കുറിച്ച് 2017 ഓഗസ്റ്റ് 17-ന് സഹകരണ സൊസൈറ്റികളുടെ രജിസ്ട്രാറിൽ നിന്ന് ഒരു സ്പഷ്ടീകരണം ആവശ്യപ്പെട്ടു. 2017 ഓഗസ്റ്റ് 21-ലെ തന്റെ ആശയവിനിമയം വഴി, രജിസ്ട്രാർ, അപ്പീൽവാദി നടത്തിയ ആറാം എതിർകക്ഷിയുടെ നിയമനം നിയമപ്രകാരമാണ് എന്നും, നിയമന ഉത്തരവ് പാലിക്കണമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു.

6. 2017 ഓഗസ്റ്റ് 25-ന്, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ BoD, ആറാം എതിർകക്ഷിയുടെ നിയമനം അംഗീകരിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയും, ഏഴാം എതിർകക്ഷി CEO സ്ഥാനത്തിന്റെ ചുമതല ആറാം എതിർകക്ഷിക്ക് കൈമാറണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

7. ഛത്തീസ്ഗഢ് ഹൈക്കോടതിയിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജി, 2018 ജനുവരി 19-ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഫയൽ ചെയ്ത റിട്ട് ഹർജി തള്ളി. ആറാം എതിർകക്ഷിയുടെ നിയമനം 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 54(3)-ലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമാണ് എന്നും, നിയമപരമായി നിലനിൽക്കുന്നതാണ് എന്നും കോടതി വിധിച്ചു. ഈ നിയമനം സഹകരണ സൊസൈറ്റികളുടെ രജിസ്ട്രാർ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു എന്നും, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ BoD യോഗം ഈ നിയമനം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എന്നും സിംഗിൾ ജഡ്ജി നിരീക്ഷിച്ചു.

8. ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജിയുടെ ഉത്തരവിൽ അതൃപ്തരായി, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന് മുൻപാകെ ഒരു റിട്ട് അപ്പീൽ[7] ഫയൽ ചെയ്തു. 2018 ഓഗസ്റ്റ് 7-ലെ അപവദിത ഉത്തരവിലൂടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഈ അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു. 2016 ഡിസംബർ 14 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന വകുപ്പ് 54(3)-ന്റെ ഭേദഗതി ചെയ്ത വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ച്, CEO-യുടെ നിയമനത്തിൽ അപ്പീൽവാദിക്ക് ഒരു പങ്കുമില്ല എന്ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് വിധിച്ചു. ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഒരു നിശ്ചിത സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ ജില്ലാ കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കിന് നിയമനം നടത്താൻ കഴിയാതെ വന്നാൽ, രജിസ്ട്രാർക്ക് മാത്രമേ CEO-യെ നിയമിക്കാനുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിക്കാൻ കഴിയൂ. വകുപ്പ് 54(3) ലെ ഖണ്ഡം (b)-യിൽ നിന്നാണ് ഇത് വരുന്നതെന്ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് വിധിച്ചു. സ്ഥിരമായ ഒരു CEO-യെ നിയമിക്കുന്നതിനായി 2017 ഓഗസ്റ്റ് 16-ന് BoD-യുടെ യോഗം ചേരുന്നതുവരെ, ഇടക്കാല ക്രമീകരണം ചെയ്യുന്നതിൽ ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് വീഴ്ച സംഭവിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഒഴിവില്ലാതിരുന്നപ്പോൾ, അത് നികത്താൻ അപ്പീൽവാദി ഇടപെട്ടത്

6 W.P (C) 3875 of 2017

7 റിട്ട് അപ്പീൽ നമ്പർ. 96 of 2018

തെറ്റാണെന്ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് കണ്ടെത്തി. ഉന്നതാധികാര സമിതി അധികാരം കവർന്നെടുത്ത ഒരു കേസാണിതെന്ന് വിധിച്ചുകൊണ്ട്, സഹകരണ സൊസൈറ്റികളുടെ രജിസ്ട്രാർ നിയമനം അംഗീകരിച്ചതിന് പ്രസക്തിയില്ല എന്നും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് വിധിച്ചു. അതനുസരിച്ച്, ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജിയുടെ വിധിന്യായം റദ്ദാക്കി.

9. പരസ്പരം എതിർക്കുന്ന വാദങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, നിലവിലെ തർക്കത്തിന് ബാധകമായ പ്രസക്തമായ നിയമ വ്യവസ്ഥകളെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

10. 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 49-ഇ, അതിന്റെ മാർജിനൽ നോട്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ, "ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ" ഒരു മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറെയും ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസറെയും നിയമിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ്. വകുപ്പ് 49-ഇ താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു:

> "49-ഇ. ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറെയും ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസറെയും നിയമിക്കൽ:-
>
> (1)(a) ഈ നിയമത്തിലോ അതുപ്രകാരം നിർമ്മിച്ച ചട്ടങ്ങളിലോ ഉപനിയമങ്ങളിലോ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും, സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഓഹരി മൂലധനം നൽകിയിട്ടുള്ളതോ അല്ലെങ്കിൽ വായ്പകളോ സാമ്പത്തിക സഹായമോ നൽകിയിട്ടുള്ളതോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും രൂപത്തിലുള്ള വായ്പകളുടെയോ ഗ്യാരന്റി നൽകിയിട്ടുള്ളതോ ആയ ഏതൊരു അപെക്സ് സൊസൈറ്റിക്കും വേണ്ടി, ഒരു മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അദ്ദേഹം ഒരു ക്ലാസ് I ഓഫീസറിൽ കുറയാത്ത റാങ്കിൽ ഉള്ളയാളായിരിക്കണം, അദ്ദേഹത്തെ സംസ്ഥാന തലത്തിൽ രൂപീകരിച്ച ഒരു കമ്മിറ്റിയാണ് തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്. ഈ കമ്മിറ്റിയിൽ കൃഷി ഉൽപ്പാദന കമ്മീഷണർ, അപെക്സ് സൊസൈറ്റിയുടെ ചെയർമാൻ, സഹകരണ സൊസൈറ്റികളുടെ രജിസ്ട്രാർ, അപെക്സ് സൊസൈറ്റിയുടെ ബോർഡ് നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഡയറക്ടർ എന്നിവർ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കണം:"
>
> എങ്കിലും, കമ്മിറ്റിക്ക് മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറെ ഐകകണ്ഠ്യേന തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ, വിഷയം സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് റഫർ ചെയ്യേണ്ടതും, അതിലുള്ള അവരുടെ തീരുമാനം അന്തിമവുമായിരിക്കും.
>
> (b) മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ കമ്മിറ്റിയിലെ എക്സ്-ഒഫീഷ്യോ അംഗമായിരിക്കും.
>
> (c) മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ സൊസൈറ്റിയുടെ ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസറായിരിക്കും, അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കുകയും അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

(2)(a) ഈ നിയമത്തിലോ, അതുപ്രകാരമുള്ള ചട്ടങ്ങളിലോ ഉപനിയമങ്ങളിലോ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും, സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഓഹരി മൂലധനം നൽകിയിട്ടുള്ളതോ അല്ലെങ്കിൽ വായ്പകളോ സാമ്പത്തിക സഹായമോ നൽകിയിട്ടുള്ളതോ അല്ലെങ്കിൽ വായ്പകൾ, ഡിബഞ്ചറുകൾ, അല്ലെങ്കിൽ അഡ്വാൻസുകൾ എന്നിവയുടെ തിരിച്ചടവിന് ഗ്യാരൻറി നൽകിയിട്ടുള്ളതോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ ഗ്രാൻറുകൾ നൽകിയിട്ടുള്ളതോ ആയ എല്ലാ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിക്കും വേണ്ടി, ഒരു മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറോ ഒരു ജനറൽ മാനേജരോ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അദ്ദേഹം ഒരു ക്ലാസ് II ഓഫീസറിൽ കുറയാത്ത റാങ്കിൽ ഉള്ളയാളായിരിക്കണം. അദ്ദേഹം സൊസൈറ്റിയുടെ ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസറും കമ്മിറ്റിയിലെ എക്സ്-ഒഫീഷ്യോ അംഗവുമായിരിക്കും:

(b) ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസറെ നിയമിക്കേണ്ടത്:

(i) വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം ഒരു കേഡർ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ കേഡർ പരിപാലിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്ന്; (ii) മറ്റ് കേസുകളിൽ, രജിസ്ട്രാറുടെ മുൻകൂർ അനുമതിയോടെ.

(c) ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസർ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കുകയും അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്."

11. വകുപ്പ് 49-ഇ-യുടെ ഉപവകുപ്പ് (1), ഒരു അപെക്സ് സൊസൈറ്റിയുടെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറെയും CEO-യെയും നിയമിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. 'അപെക്സ് സൊസൈറ്റി' എന്ന പദം വകുപ്പ് 2(a-i) പ്രകാരം നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"അതിലേക്ക് അഫിലിയേറ്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റ് സൊസൈറ്റികളുടെ പ്രവർത്തനത്തിനായി സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കുക എന്നതാകണം മുഖ്യ ലക്ഷ്യം, അതിൻറെ പ്രവർത്തന പരിധി സംസ്ഥാനം മുഴുവൻ വ്യാപിക്കുന്നതുമായ ഒരു സൊസൈറ്റി..."

ഉപവകുപ്പ് (2), ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയുടെ CEO ആയിരിക്കുന്ന മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറുടെയോ ജനറൽ മാനേജരുടെയോ നിയമനത്തെക്കുറിച്ചാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. 'കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റി' എന്ന പദം വകുപ്പ് 2(c-i) പ്രകാരം താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നു:

""കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റി" എന്നാൽ ഒരു സഹകരണ ഭ്രവികസന ബാങ്കോ, അല്ലെങ്കിൽ പ്രവർത്തന പരിധി സംസ്ഥാനത്തിൻറെ ഒരു ഭാഗത്ത് മാത്രമായി ഒതുങ്ങുന്നതും, അതേ തരത്തിലുള്ള സൊസൈറ്റികളുടെയും അതിൽ അഫിലിയേറ്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റ് സൊസൈറ്റികളുടെയും മുഖ്യ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും അവയുടെ പ്രവർത്തനത്തിന് സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന മുഖ്യ ലക്ഷ്യങ്ങളോടു കൂടിയതുമായ, അതിൽ അംഗങ്ങളായിട്ടുള്ള അഞ്ചിൽ കുറയാത്തവ സൊസൈറ്റികളായ ഏതൊരു സൊസൈറ്റിയും."

12. ഉപവകുപ്പ് (1) ഒരു അപെക്സ് സൊസൈറ്റിക്ക് ബാധകമാണ്, അതേസമയം ഉപവകുപ്പ് (2) ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിക്ക് ബാധകമാണ്. ഈ കോടതി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഉപവകുപ്പ് (2), സംസ്ഥാന സർക്കാർ താഴെ പറയുന്നവ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിക്ക് ബാധകമാണ്: (i) ഓഹരി മൂലധനം നൽകിയിട്ടുള്ളത്; അല്ലെങ്കിൽ (ii) വായ്പകളോ സാമ്പത്തിക സഹായമോ അനുവദിച്ചത്; അല്ലെങ്കിൽ (iii) വായ്പകൾ, ഡിബഞ്ചറുകൾ, അല്ലെങ്കിൽ അഡ്വാൻസുകൾ എന്നിവയുടെ തിരിച്ചടവിന് ഗ്യാരൻറി നൽകിയത്; അല്ലെങ്കിൽ (iv) മറ്റേതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ ഗ്രാന്റുകൾ നൽകിയത്. വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം ഒരു കേഡർ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ കേഡർ പരിപാലിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്നാണ് എല്ലാ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയുടെയും CEO-യെ നിയമിക്കേണ്ടതെന്നും, മറ്റ് കേസുകളിൽ, രജിസ്ട്രാറുടെ മുൻകൂർ അനുമതിയോടെ ആയിരിക്കണമെന്നും ഉപവകുപ്പ് (2)(b) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു.

13. വകുപ്പ് 49-ഇ(2)(b)(i), വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം പരിപാലിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ കേഡറിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വകുപ്പ് 54 താഴെ പറയുന്ന നിബന്ധനകളിലാണ്:

"54. മാനേജർമാർ, സെക്രട്ടറിമാർ, മറ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ എന്നിവരുടെ നിയമനം.

(1) നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള യോഗ്യതകൾ ഉള്ള ഒരു വ്യക്തിയെയല്ലാതെ ഒരു സൊസൈറ്റിയും മാനേജർ, സെക്രട്ടറി, അക്കൗണ്ടന്റ് അല്ലെങ്കിൽ ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന മറ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ എന്നിവരെ നിയമിക്കാൻ പാടില്ല.

(2) സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഉത്തരവിലൂടെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും മറ്റ് ജീവനക്കാരുടെയും കേഡറുകൾ അപെക്സ്, കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികൾ പരിപാലിക്കേണ്ടതാണ്. അത്തരം കേഡറുകളിലെ അംഗങ്ങളുടെ സേവന വ്യവസ്ഥകൾ രജിസ്ട്രാർ ഉത്തരവിലൂടെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന പ്രകാരമായിരിക്കണം.

(3) ഉപവകുപ്പ് (2) പ്രകാരം അപെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികൾ പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറുകളിൽ നിന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കേണ്ട സൊസൈറ്റികളുടെ വിഭാഗം, സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ വ്യക്തമാക്കാവുന്നതാണ്. അപ്പെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികൾ നിയോഗിക്കുന്ന പക്ഷം, അത്തരം സൊസൈറ്റികളുടെ വിഭാഗം, കേഡർ തസ്തികകളിൽ അത്തരം കേഡർ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ അംഗീകരിക്കാനും നിയമിക്കാനും ബാധ്യസ്ഥരായിരിക്കും."

വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപവകുപ്പ് (1), നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള യോഗ്യതകൾ ഇല്ലാത്തപക്ഷം ഒരു സൊസൈറ്റിയും ഒരു മാനേജരെയോ, സെക്രട്ടറിയെയോ, അക്കൗണ്ടൻറിനെയോ അല്ലെങ്കിൽ ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന മറ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥരെയോ നിയമിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. ഉപവകുപ്പ് (2) പ്രകാരം, സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഉത്തരവിലൂടെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും മറ്റ് ജീവനക്കാരുടെയും കേഡറുകൾ അപെക്സ്, കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികൾ പരിപാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഉപവകുപ്പ് (3)

പ്രകാരം, അപെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികൾ പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറുകളിൽ നിന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കേണ്ട സൊസൈറ്റികളുടെ വിഭാഗം വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അപെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികൾ താൽക്കാലികമായി നിയമിക്കുമ്പോൾ, അത്തരം വിഭാഗം സൊസൈറ്റികൾക്ക് കേഡർ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ കേഡർ തസ്തികകളിൽ സ്വീകരിച്ച് നിയമിക്കാൻ ബാധ്യതയുണ്ടായിരിക്കണം എന്നും ഉപവകുപ്പ് (3) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു.

14. വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപവകുപ്പ് (3) പ്രകാരം ലഭിച്ച അധികാരം ഉപയോഗിച്ച്, മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം (പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്) 1971 ജനുവരി 12-ന് ഒരു വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ആ വിജ്ഞാപനം താഴെ നൽകുന്നു:

"വിജ്ഞാപനം നമ്പർ 258-413-Fifteen-1.71, തീയതി 12.01.1971

മധ്യപ്രദേശ് സഹകരണ സൊസൈറ്റീസ് നിയമം 1960-ലെ (1961-ലെ നമ്പർ 17) വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപവകുപ്പ് 3 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിച്ച്, താഴെ നൽകിയിട്ടുള്ള പട്ടികയിലെ കോളം 3-ൽ സൂചിപ്പിച്ച സഹകരണ സൊസൈറ്റികൾ, പട്ടികയിലെ കോളം 2-ൽ അവയ്ക്ക് നേരെ നൽകിയിട്ടുള്ള അപെക്സ് സഹകരണ സൊസൈറ്റി രൂപീകരിച്ച കേഡറിൽ നിന്ന് ലഭ്യതയനുസരിച്ച് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കേണ്ടതാണെന്ന് സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഈ വിജ്ഞാപനം വഴി അറിയിക്കുന്നു.

പട്ടിക

ക്ര.നം.	അപെക്സ് സഹകരണ സംഘത്തിന്റെ പേര്	സഹകരണ സംഘത്തിന്റെ പേര്
(1)	(2)	(3)
1	എം.പി. സ്റ്റേറ്റ് കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ബാങ്ക് ലിമിറ്റഡ്	സെൻട്രൽ കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ബാങ്ക്
2	മധ്യപ്രദേശ് സ്റ്റേറ്റ് ഭൂവികസന ബാങ്ക്	പ്രൈമറി കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ഭൂവികസന ബാങ്ക്
3	മധ്യപ്രദേശ് സ്റ്റേറ്റ് കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് മാർക്കറ്റിംഗ് ഫെഡറേഷൻ	പ്രൈമറി കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് മാർക്കറ്റിംഗ് സൊസൈറ്റീസ് ആൻഡ് പ്രോസസ് കമ്മിറ്റി

(19.02.1971 തീയതിയിലെ എം.പി. ഗസറ്റിന്റെ ഭാഗം-1-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്)"

15. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിജ്ഞാപനമനുസരിച്ച്, പട്ടികയിലെ കോളം (3)-ൽ വ്യക്തമാക്കിയ ഒരു സഹകരണ സൊസൈറ്റി, പട്ടികയിലെ കോളം (2)-ൽ സൂചിപ്പിച്ച അപെക്സ് സഹകരണ സൊസൈറ്റികൾ രൂപീകരിച്ച കേഡറിൽ നിന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കേണ്ടതാണെന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. പട്ടികയിലെ ഒന്നാമത്തെ ഉൾക്കുറിപ്പ്, മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്ക് ലിമിറ്റഡിനെ അപെക്സ് സഹകരണ സൊസൈറ്റിയായും കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കിനെ സഹകരണ സൊസൈറ്റിയായും വ്യക്തമാക്കുന്നു. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്ക്, സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്ക് രൂപീകരിച്ച കേഡറിൽ നിന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ വിജ്ഞാപനം ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിന് ബാധകമാണ് എന്നതിൽ തർക്കമില്ല.

16. ഛത്തീസ്ഗഢ് സഹകരണ സൊസൈറ്റീസ് (ഭേദഗതി) നിയമം 2016[8] പ്രകാരം വകുപ്പ് 54(3)-ലെ വ്യവസ്ഥകൾ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയും അത് 2016 ഡിസംബർ 14 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുകയും ചെയ്തു. വകുപ്പ് 54(3)-ന്റെ അവസാനം താഴെ പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ ചേർത്തു:

> "(a) ഏതൊരു സഹകരണ ബാങ്കിന്റെയും ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസറുടെ പദവി വഹിക്കുന്നതിനുള്ള യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡങ്ങൾ റിസർവ് ബാങ്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരമായിരിക്കും.
>
> (b) ബന്ധപ്പെട്ട സഹകരണ ബാങ്കിന്, യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ഒരു നിശ്ചിത കാലയളവിനുള്ളിൽ ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസറെ നിയമിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നാൽ, അത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ രജിസ്ട്രാർക്ക് ബാങ്കിലെ അർഹനായ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കാവുന്നതാണ്."

17. 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴി 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 54(3)-ൽ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a)-യും (b)-യും ചേർത്തതിനെ തുടർന്നാണ് നിലവിലെ തർക്കം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

18. അപ്പീൽവാദി താഴെ പറയുന്ന വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്:

(i) ഒന്നാം എതിർകക്ഷി (ഒരു ജില്ലാ കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്ക്)യുടെ CEO എന്നത്, നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട യോഗ്യതകൾ ഉള്ളവരെ മാത്രം നിയമിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുന്ന വകുപ്പ് 54(1) പ്രകാരം നിയമനം നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന, ശമ്പളം പറ്റുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ്. ഒന്നാം എതിർകക്ഷി നടത്തിയ നിയമനം നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട യോഗ്യതകൾ പാലിക്കാത്ത ഒരാളുടേതായിരുന്നു;

(ii) സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഉത്തരവിലൂടെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ കേഡർ പരിപാലിക്കാൻ വകുപ്പ് 54(2) ഒന്നാം അപ്പീൽവാദിയെ അനുശാസിക്കുന്നു. വകുപ്പ് 54(3) നൽകുന്ന അധികാരം ഉപയോഗിച്ച്, 1971 ജനുവരി 12-ന് സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഒരു വിജ്ഞാപനം

8 "2016 ഭേദഗതി നിയമം"

പുറപ്പെടുവിച്ചു. സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്ക് രൂപീകരിച്ച കേഡറിൽ നിന്ന് കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കണമെന്ന് ഈ വിജ്ഞാപനം നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. വകുപ്പ് 54(3), 1971 ജനുവരി 12-ലെ വിജ്ഞാപനം എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് (ഒരു ജില്ലാ കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്ക് എന്ന നിലയിൽ) അപ്പീൽവാദി (അപെക്സ് സൊസൈറ്റി എന്ന നിലയിൽ) താൽക്കാലികമായി നിയമിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനെ CEO ആയി സ്വീകരിക്കാനും നിയമിക്കാനും ബാധ്യതയുണ്ട്. നിലവിലെ കേസിൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി നിയമിച്ചയാൾ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാലിച്ചില്ല. അതിനാൽ, ആ നിയമനം നടത്താനുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം ആറാം എതിർകക്ഷിയെ CEO ആയി നിയമിച്ചു;

(iii) വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം, 1971 ജൂൺ 26-ന് ഒരു വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും, അതുവഴി സംസ്ഥാനത്തെ എല്ലാ കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ കേഡർ പരിപാലിക്കാൻ അനുമതി നൽകുകയും ചെയ്തു. ഈ കേഡറിൽ നിന്നാണ് വില്ലേജ് സഹകരണ സൊസൈറ്റികളിലേക്കും, വലിയ കാർഷിക വായ്പാ സംഘങ്ങളിലേക്കും ഉൾപ്പെടെയുള്ള നിയമനങ്ങൾ നടത്തേണ്ടത്. വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം 1971 ജൂൺ 26-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച മറ്റൊരു വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ, ഗ്രാമീണ സഹകരണ സൊസൈറ്റികളിലെ മാനേജർമാരെ നിയമിക്കുന്നതിനുള്ള ജീവനക്കാരുടെ കേഡറുകൾ പരിപാലിക്കാൻ കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് അനുമതി നൽകി. അതിനാൽ, ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തെ എല്ലാ കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കുകളും 1971 ജൂൺ 26-ലെ മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിജ്ഞാപനമനുസരിച്ച് ജീവനക്കാരുടെ കേഡർ പരിപാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വലിയ കാർഷിക വായ്പാ സംഘങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ വില്ലേജ് സഹകരണ സൊസൈറ്റികളും ഈ കേഡറുകളിൽ നിന്ന് മാത്രമേ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കാവൂ;

(iv) വകുപ്പ് 49-ഇ-യുടെ ഉപവകുപ്പ് (2), സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഓഹരി മൂലധനം, വായ്പകൾ, സാമ്പത്തിക സഹായം, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും ഗ്രാന്റുകൾ എന്നിവ നൽകിയിട്ടുള്ള കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികളുടെ CEO ആയിരിക്കുന്ന മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറുടെയോ ജനറൽ മാനേജരുടെയോ നിയമനത്തെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഉപവകുപ്പ് (2) ലെ ഉപഖണ്ഡം (b)(i), വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം രൂപീകരിച്ച കേഡറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്നായിരിക്കണം CEO-യെ നിയമിക്കേണ്ടത് എന്ന് വ്യക്തമായി നിഷ്കർഷിക്കുന്നു;

(v) സെൻട്രൽ കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ബാങ്ക് സ്റ്റാഫ് സർവീസസ് റൂൾസ് 1982-ലെ റൂൾ 3, ക്ലാസ്-I തസ്തികകളായി തരംതിരിച്ച എല്ലാ തസ്തികകളിലേക്കുമുള്ള നിയമനങ്ങൾ, അപെക്സ് ബാങ്ക് പരിപാലിക്കുന്ന കേഡർ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ പട്ടികയിൽ നിന്ന് നടത്തണമെന്ന് നിഷ്കർഷിക്കുന്നു.

ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ ഉപനിയമങ്ങൾ അനുശാസിക്കുന്നത് മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ/ജനറൽ മാനേജർ/മാനേജർ എന്നീ തസ്തികകളിലേക്കുള്ള നിയമനങ്ങൾ അപെക്സ് ബാങ്ക് പരിപാലിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ കേഡറിൽ നിന്നായിരിക്കണം എന്നാണ്. പ്രവചനാതീതമായ സാഹചര്യങ്ങൾ കാരണം ഒരു കേഡർ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ലഭ്യമല്ലെങ്കിൽ, അപ്പീൽവാദിയുടെ മുൻകൂർ അനുമതിയോടെ, ചുമത്തുന്ന നിബന്ധനകൾക്കും വ്യവസ്ഥകൾക്കും വിധേയമായി, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് ഒരു താൽക്കാലിക നിയമനം നടത്താവുന്നതാണ്;

(vi) വകുപ്പ് 54(3)-നെ ഭേദഗതി ചെയ്ത 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം മറ്റ് വ്യവസ്ഥകളുമായി ചേർത്ത് വായിക്കേണ്ടതാണ്, അല്ലാതെ സ്വതന്ത്രമായല്ല. ഉപവകുപ്പ് (3)-ലെ ഭേദഗതി യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡങ്ങളെ മാത്രമേ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുള്ളൂ, അത് അപെക്സ് സൊസൈറ്റിക്കും ഏതൊരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിക്കും ഒരുപോലെ ബാധകമാണ്. അപ്പീൽവാദിയും ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയും സഹകരണ ബാങ്കുകളാണ്. അപ്പീൽവാദി ഒരു അപെക്സ് സൊസൈറ്റി ആണ്, അതേസമയം ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റി ആണ്;

(vii) വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപവകുപ്പ് (2) പ്രകാരം, സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഉത്തരവിലൂടെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും മറ്റ് ജീവനക്കാരുടെയും കേഡറുകൾ അപെക്സ് സൊസൈറ്റികളും കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികളും പരിപാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഉപവകുപ്പ് (3), അപ്പീൽവാദി (ഒരു അപെക്സ് സൊസൈറ്റി എന്ന നിലയിൽ) താൽക്കാലികമായി നിയമിക്കുമ്പോൾ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് (ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റി എന്ന നിലയിൽ) കേഡർ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ കേഡർ തസ്തികയിൽ സ്വീകരിക്കാനും നിയമിക്കാനും ബാധ്യതയുണ്ടെന്ന് നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. ഒരു നിശ്ചിത കാലയളവിനുള്ളിൽ CEO-യെ നിയമിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ, രജിസ്ട്രാർക്ക് അർഹനായ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ CEO ആയി നിയമിക്കാൻ അധികാരം ലഭിക്കൂ;

(viii) നിലവിലെ കേസിൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ മുൻ CEO, PC നിയമം പ്രകാരമുള്ള അഴിമതി ആരോപണത്തിൽ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ ചെയർപേഴ്സൺ ഒരു മാനേജരെ ഇടക്കാല CEO ആയി നിയമിച്ചു, അദ്ദേഹം അപെക്സ് ബാങ്ക് പരിപാലിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ കേഡറിൽ നിന്നുള്ളയാളായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ, 1971 ജനുവരി 12-ലെ വിജ്ഞാപനവുമായി ചേർത്ത് വായിക്കുന്ന വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരമുള്ള തന്റെ അധികാരം വിനിയോഗിച്ച്, അപ്പീൽവാദി 2017 ഓഗസ്റ്റ് 11-ന് ആറാം എതിർകക്ഷിയെ ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ CEO ആയി താൽക്കാലികമായി നിയമിച്ചു. ഈ നിയമനം സ്വീകരിക്കാൻ ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ BoD ആവശ്യപ്പെട്ട സ്പഷ്ടീകരണത്തിന് മറുപടിയായി, സഹകരണ സൊസൈറ്റികളുടെ രജിസ്ട്രാർ, 2017 ഓഗസ്റ്റ് 21-ലെ മറുപടിയിൽ, അപ്പീൽവാദി നടത്തിയ നിയമനം നിയമപ്രകാരമാണ് എന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു.

തൽഫലമായി, 2017 ഓഗസ്റ്റ് 25-ന് ചേർന്ന യോഗത്തിൽ BoD-കൾ ആറാം എതിർകക്ഷിയുടെ നിയമനം അംഗീകരിച്ചു. ആറാം എതിർകക്ഷിയെ CEO ആയി താൽക്കാലികമായി നിയമിച്ച ഉത്തരവ് രജിസ്ട്രാർ അംഗീകരിക്കുകയും ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ BoD സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു; കൂടാതെ

(ix) ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജി, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഫയൽ ചെയ്ത റിട്ട് ഹർജി തള്ളിയത് ശരിയാണ്. ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച്, ബാധകമായ നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകളെ തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കിയാണ് റിട്ട് അപ്പീൽ അനുവദിച്ചത്. ഛത്തീസ്ഗഢിലെ എല്ലാ കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കുകളിലും, CEO എന്നത് അപെക്സ് ബാങ്ക് പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറിൽ നിന്ന് നിയമിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ്. ഇത് 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 49-ഇ, 54(3) എന്നിവയ്ക്കും കാലാകാലങ്ങളിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിജ്ഞാപനങ്ങൾക്കും അനുസൃതമാണ്. അപവദിത ഈ തീരുമാനത്തിന്റെ ഫലം, കേന്ദ്ര സഹകരണ സൊസൈറ്റികളുടെ കാര്യങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കാനുള്ള അപെക്സ് ബാങ്കിന്റെ അധികാരം ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന് കാരണമാകും. CEO-മാരെ നിയമിക്കാനുള്ള അധികാരം വഴി സാമ്പത്തിക നിയന്ത്രണം നിലനിർത്താൻ കഴിയും. വലിയ അളവിലുള്ള പൊതുഫണ്ടുകൾ അപകടത്തിലായതിനാലാണ് അത്തരം ഒരു അവസ്ഥ വന്നത്. ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ നിലപാട് സഹകരണ സംവിധാനത്തിൽ വിദൂരവ്യാപകമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും, നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ പ്രയോജനകരമായ ലക്ഷ്യം പരാജയപ്പെടുത്തുകയും, ക്രമക്കേടുകൾക്കും പൊതുഫണ്ടുകളുടെ ദുരുപയോഗത്തിനും ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യും.

19. മറിച്ച്, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട കൗൺസിൽ താഴെ പറയുന്ന വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു:

(i) 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 57-ബി ഛത്തീസ്ഗഢ് സഹകരണ സൊസൈറ്റീസ് (ഭേദഗതി) നിയമം 2012[9] വഴി ചേർത്തതാണ്. വകുപ്പ് 57-ബി-യിലെ ഉപവകുപ്പ് (19) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത്, സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്കുകളുടെയും കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കുകളുടെയും CEO-യെ, RBI നിഷ്കർഷിക്കുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് CEO പദവി വഹിക്കാൻ യോഗ്യരായ മൂന്നിൽ കൂടാത്ത വ്യക്തികളുടെ ഒരു പാനലിൽ നിന്ന്, അതത് സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്കുകളിലെയും കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കുകളിലെയും ബോർഡ് അംഗങ്ങളാണ് നിയമിക്കേണ്ടത് എന്നാണ്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ പാനൽ രൂപീകരിക്കുന്നത് ഒരു സെലക്ഷൻ ബോർഡ് ആണ്. ഈ സെലക്ഷൻ ബോർഡിൽ താഴെ പറയുന്ന വ്യക്തികൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കണം, അവർ എല്ലാവരും അതത് സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്കിന്റെയോ കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കിന്റെയോ ബോർഡ് അംഗങ്ങൾ ആയിരിക്കണം:

9 ഭേദഗതി നിയമം 2012

a) ബോർഡിലെ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ നോമിനി;

b) ബോർഡിലെ ദേശീയ ബാങ്കിന്റെ നോമിനി; കൂടാതെ

c) ബോർഡിലെ, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതോ കോ-ഓപ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടതോ ആയ, മറ്റൊരു അംഗം.

(ii) 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 57-ബി 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴി ഒഴിവാക്കുകയും, വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപവകുപ്പ് (3)-ൽ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a)-യും (b)-യും ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. അതുവഴി, ഒരു നിശ്ചിത സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ CEO-യെ നിയമിക്കാനുള്ള അധികാരം സഹകരണ ബാങ്കിന് നൽകുകയും, വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ, ബാങ്കിലെ അർഹനായ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ CEO ആയി നിയമിക്കാൻ രജിസ്ട്രാർക്ക് അധികാരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു;

(iii) 1960-ലെ നിയമത്തിലെ ഭാഷ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, പ്രാഥമിക സഹകരണ സൊസൈറ്റിയോ, കേന്ദ്ര സഹകരണ സൊസൈറ്റിയോ, സംസ്ഥാന സഹകരണ സൊസൈറ്റിയോ ആകട്ടെ, സഹകരണ സൊസൈറ്റികളുടെ CEO-യെ ആ സഹകരണ സൊസൈറ്റിക്ക് മാത്രമേ നിയമിക്കാൻ കഴിയൂ എന്നാണ്. വകുപ്പ് 54(3) (a) യുടെയും (b) യുടെയും ലളിതമായ വായനയിൽ CEO-യെ നിയമിക്കാനുള്ള അധികാരം സഹകരണ സൊസൈറ്റിയിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ് എന്നും അപെക്സ് സൊസൈറ്റിക്ക് ഇല്ല എന്നും വ്യക്തമാണ്. ആ സഹകരണ ബാങ്കിലെ യോഗ്യരായ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്നായിരിക്കണം സഹകരണ ബാങ്കിന്റെ CEO-യെ നിയമിക്കേണ്ടത് എന്നും ഈ വ്യവസ്ഥ വായിച്ചാൽ വ്യക്തമാണ്. 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 57-ബി പ്രകാരം മുമ്പ് നൽകിയിരുന്ന അധികാരം 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴി വകുപ്പ് 57-ബി ഒഴിവാക്കുകയും നിയമനത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥ വകുപ്പ് 54(3)(b)-യിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തതിൽ നിന്നും ഇത് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്;

(iv) വകുപ്പ് 49-ഇ-യുടെ ഉപവകുപ്പ് (2) ലെ ഖണ്ഡം (b) എണ്ണിയെണ്ണിപ്പറയുന്നത്, ഒരു കേഡർ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്നായിരിക്കണം ഒരു CEO-യെ നിയമിക്കേണ്ടത് എന്നാണ്. വകുപ്പ് 54(1) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത്, "നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട യോഗ്യതകൾ ഉള്ള ഒരു വ്യക്തിയെയല്ലാതെ ഒരു സൊസൈറ്റിയും മാനേജർ, സെക്രട്ടറി, അക്കൗണ്ടന്റ് അല്ലെങ്കിൽ ശമ്പളം പറ്റുന്ന മറ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ എന്നിവരെ നിയമിക്കാൻ പാടില്ല" എന്നാണ്. വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപവകുപ്പ് (1)-ൽ പറയുന്ന "**സൊസൈറ്റി**" എന്ന വാക്കിൽ പ്രാഥമിക സഹകരണ സൊസൈറ്റികൾ, കേന്ദ്ര സഹകരണ സൊസൈറ്റികൾ, സംസ്ഥാന സഹകരണ സൊസൈറ്റികൾ എന്നിവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നു. അതായത്, ഓരോ സൊസൈറ്റിയും അതിന്റെ മാനേജർ, സെക്രട്ടറി, അക്കൗണ്ടന്റ്, മറ്റ് ശമ്പളം പറ്റുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥർ എന്നിവരെ നിയമിക്കേണ്ടതാണ്;

(v) വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം സംസ്ഥാന സർക്കാർ പുറപ്പെടുവിച്ച 1971 ജനുവരി 12-ലെ വിജ്ഞാപനം, 2012-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴിയും തുടർന്ന് 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴിയും അസാധുവാക്കപ്പെട്ടതായി കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്. 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 57-ബി ഒഴിവാക്കുകയും തുടർന്ന് വകുപ്പ് 54(3)(a)-യും (b)-യും ചേർക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, CEO-യെ നിയമിക്കുന്നതിന് മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിജ്ഞാപനം ബാധകമല്ല. സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്കിന്റെ കേഡർ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്ന് സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്ക് ആയിരിക്കണം കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കിന്റെ CEO-യെ നിയമിക്കേണ്ടത് എന്ന് 1960-ലെ നിയമത്തിൽ പറയുന്നില്ല. നിയമത്തിൽ നൽകാത്തത് അതിലേക്ക് ചേർത്ത് വായിക്കാൻ കഴിയില്ല. വകുപ്പ് 54(3)(b)-ലെ ഭാഷ ലളിതവും വ്യക്തവും സംശയത്തിനിടമില്ലാത്തതും ആയതിനാൽ, സഹകരണ സൊസൈറ്റി ആയിരിക്കണം CEO-യെ നിയമിക്കേണ്ടത് എന്ന് വ്യക്തമാകുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഇത് കൂടുതൽ പ്രസക്തമാണ്;

(vi) നിയമത്തിലെ ഭാഷ വ്യക്തവും ലളിതവും സംശയത്തിനിടമില്ലാത്തതും ഒരു അർത്ഥം മാത്രം നൽകുന്നതുമാണെങ്കിൽ, അവിടെ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ചോദ്യം ഉദിക്കുന്നില്ല എന്നത് സ്ഥാപിത നിയമമാണ്. തങ്ങൾക്ക് സൗകര്യപ്രദമായ രീതിയിൽ നിയമം പ്രവർത്തിപ്പിക്കാനായി അതിൽ വാക്കുകൾ ചേർക്കാൻ അപ്പീൽവാദിയെ അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ല; കൂടാതെ

(viii) കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കിന്റെ CEO-യെ നിയമിക്കാനുള്ള സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്കിന്റെ നടപടി, 1960-ലെ നിയമപ്രകാരം സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്കിന്റെ അധികാരപരിധിക്ക് അതീതമായിട്ടുള്ളതിനാൽ, ഏകപക്ഷീയവും നിയമവിരുദ്ധവുമാണ്.

20. എതിർ വാദങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പരിഗണനയ്ക്കായി വരുന്നു.

21. വകുപ്പ് 54-ൽ സൊസൈറ്റികളിലെ മാനേജർമാർ, സെക്രട്ടറിമാർ, മറ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ എന്നിവരുടെ നിയമനത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഉപവകുപ്പ് (1) നിഷ്കർഷിക്കുന്നത്, ഒരു മാനേജർ, സെക്രട്ടറി, അക്കൗണ്ടന്റ് അല്ലെങ്കിൽ ശമ്പളം പറ്റുന്ന മറ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ എന്നിവർ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട യോഗ്യതകൾ ഉള്ളവരാണെങ്കിൽ മാത്രമേ നിയമിക്കപ്പെടാവൂ എന്നാണ്. ഈ ഉപവകുപ്പ് വായിക്കുമ്പോൾ, നിയമനം നടത്താനുള്ള അധികാരം സൊസൈറ്റിയിൽ തന്നെ നിക്ഷിപ്തമാണ് എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

22. വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപവകുപ്പ് (2), സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഉത്തരവിലൂടെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ കേഡർ പരിപാലിക്കാൻ അപെക്സ്, കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികളിൽ ഒരു ബാധ്യത ചുമത്തുന്നു. അങ്ങനെ രൂപീകരിച്ച കേഡറിലെ അംഗങ്ങളുടെ സേവന വ്യവസ്ഥകൾ രൂപപ്പെടുത്താൻ രജിസ്ട്രാർക്ക് അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു.

23. 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 49-ഇ, ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർമാരുടെയും ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസർമാരുടെയും നിയമനത്തെക്കുറിച്ച് മാത്രമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറുടെയും CEO-യുടെയും നിയമനത്തെ മാത്രമേ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. അതിൽ വ്യക്തമാക്കിയ "ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിലെ" നിയമനങ്ങളാണ് ഇത് ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. വകുപ്പ് 49-ഇ-യിലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ഒരു അപെക്സ് സൊസൈറ്റിയുടെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറുടെ നിയമനത്തെക്കുറിച്ചാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ഉപവകുപ്പ് (2) കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികളുടെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറുടെ (അദ്ദേഹം CEO ആയിരിക്കും) നിയമനത്തെക്കുറിച്ചാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. വകുപ്പ് 49-ഇ താഴെ പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് ബാധകമാണ്:

(i) [സംസ്ഥാന സർക്കാർ] ഓഹരി മൂലധനം നൽകിയിട്ടുള്ളത്; അല്ലെങ്കിൽ

(ii) വായ്പകളോ സാമ്പത്തിക സഹായമോ നൽകിയിട്ടുള്ളത്; അല്ലെങ്കിൽ

(iii) വായ്പകൾ, ഡിബഞ്ചറുകൾ, അല്ലെങ്കിൽ അഡ്വാൻസുകൾ എന്നിവയുടെ തിരിച്ചടവിന് ഗ്യാരന്റി നൽകിയിട്ടുള്ളത്; അല്ലെങ്കിൽ

(iv) മറ്റേതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ ഗ്രാന്റുകൾ നൽകിയിട്ടുള്ളത്.

വകുപ്പ് 49-ഇ-യിലെ ഉപവകുപ്പുകൾ (1)-ഉം (2)-ഉം തുടങ്ങുന്നത്, മറ്റെല്ലാ വ്യവസ്ഥകളെയും അസാധുവാക്കുന്ന ഒരു നിബന്ധനയോടെയാണ്. അതിനാൽ, ഈ വകുപ്പുകൾ 1960-ലെ നിയമത്തിലോ, ചട്ടങ്ങളിലോ, സൊസൈറ്റിയുടെ ഉപനിയമങ്ങളിലോ എതിരായി എന്തുണ്ടെങ്കിലും അതിനെ മറികടന്ന് പ്രാബല്യത്തിൽ വരും. ഇതിലൂടെ, വകുപ്പ് 54(1) പ്രകാരം സൊസൈറ്റികളിൽ നിക്ഷിപ്തമായ നിയമന അധികാരം ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് വകുപ്പ് 49-ഇ ഒരു അപവാദം നൽകുന്നു. ഉപവകുപ്പ് (2)(a) നിഷ്കർഷിക്കുന്നത്, ഓരോ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിക്കും വേണ്ടി, ക്ലാസ്-II ഓഫീസറിൽ കുറയാത്ത റാങ്കിലുള്ള ഒരു മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ ഉണ്ടായിരിക്കണം, അദ്ദേഹം സൊസൈറ്റിയുടെ CEO ആയിരിക്കും എന്നാണ്. വകുപ്പ് (2) ലെ ഖണ്ഡം (b) നിഷ്കർഷിക്കുന്നത്, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം ഒരു കേഡർ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ കേഡർ പരിപാലിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്നായിരിക്കണം CEO-യെ നിയമിക്കേണ്ടത് എന്നും, മറ്റ് എല്ലാ കേസുകളിലും സഹകരണ സൊസൈറ്റികളുടെ രജിസ്ട്രാറുടെ മുൻകൂർ അനുമതിയോടെ ആയിരിക്കണം എന്നുമാണ്. അതുകൊണ്ട്, വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറെയോ ജനറൽ മാനേജരെയോ (അവർ CEO ആയിരിക്കും) നിയമിക്കുന്നതിന്റെ ഉറവിടം, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ള കേഡറിൽ നിന്ന് എടുക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥർ ആയിരിക്കണം. മറ്റ് എല്ലാ കേസുകളിലും, സഹകരണ സൊസൈറ്റികളുടെ രജിസ്ട്രാറുടെ മുൻകൂർ അനുമതിയോടെ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിക്ക് മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറെയോ ജനറൽ മാനേജരെയോ നിയമിക്കാം.

24. ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയെ വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള മുന്നുപാധി എന്നത്, സംസ്ഥാന സർക്കാർ അതിന്റെ ഓഹരി മൂലധനത്തിന് സംഭാവന നൽകുകയോ, വായ്പകളോ സാമ്പത്തിക സഹായമോ നൽകുകയോ, വായ്പകൾ, ഡിബഞ്ചറുകൾ, അല്ലെങ്കിൽ അഡ്വാൻസുകൾ എന്നിവയുടെ തിരിച്ചടവിന് ഗ്യാരൻറി നൽകുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ ഗ്രാന്റുകൾ നൽകുകയോ ചെയ്തിരിക്കണം എന്നതാണ്. ഈ വ്യവസ്ഥ, ഈ ചട്ടത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, സംസ്ഥാന സർക്കാർ സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകിയിട്ടുള്ള കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികളിൽ നിയന്ത്രണാധികാരം നിലനിർത്താനുള്ള ഒരു ശ്രമമായി നിയമസഭ അവതരിപ്പിച്ചതാണ് എന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഈ കാരണത്താൽ, വകുപ്പ് 49-ഇ(2) ലെ ആവശ്യകതകൾ പാലിക്കുന്ന ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയാണ് എങ്കിൽ, വകുപ്പ് 54(1) പ്രകാരം അതിൽ നിക്ഷിപ്തമായ CEO-യെ നിയമിക്കാനുള്ള പൊതു അധികാരം, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം രൂപീകരിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കേഡറുകളിൽ നിന്നുള്ള നിയമനങ്ങളിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു.

25. വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപ-വകുപ്പ് (3), അപ്പെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികൾ വിജ്ഞാപനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയ പ്രകാരം പരിപാലിക്കുന്ന അത്തരം കേഡറുകളിൽ നിന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കേണ്ട സൊസൈറ്റികളുടെ വിഭാഗത്തെ വ്യക്തമാക്കി വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് അധികാരം നൽകുന്നു. അത്തരം വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ, വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത ആ സൊസൈറ്റികളുടെ വിഭാഗം, അപ്പെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റി നിയോഗിക്കുന്ന പക്ഷം, കേഡർ തസ്തികകളിൽ അത്തരം കേഡർ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ അംഗീകരിക്കാനും നിയമിക്കാനും ബാധ്യസ്ഥരാണ് എന്ന് ഈ വ്യവസ്ഥ നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം ഒരു വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 54(1) പ്രകാരം വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത സൊസൈറ്റികളുടെ വിഭാഗത്തിന് നൽകിയിട്ടുള്ള നിയമന അധികാരത്തിന് ഒരു അപവാദം നൽകുന്നു. അപെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റി രൂപീകരിച്ച കേഡറുകളിൽ നിന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കാൻ സംസ്ഥാന സർക്കാർ വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത ഒരു വിഭാഗം സൊസൈറ്റികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വിജ്ഞാപനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയ പ്രകാരം നിയമന അധികാരം അപെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത സൊസൈറ്റികളുടെ വിഭാഗത്തിന്, അപെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റി കേഡർ തസ്തികകളിലേക്ക് താൽക്കാലികമായി നിയമിക്കുന്ന കേഡർ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ സ്വീകരിക്കാനും നിയമിക്കാനും ബാധ്യതയുണ്ട്.

26. 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 54(3)-ൽ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a)-യും (b)-യും ചേർത്ത 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴിയാണ് നിലവിലെ തർക്കം ഉയർന്നുവന്നത്. ഉപവകുപ്പ് (3) ലെ ഖണ്ഡം (a), ഒരു സഹകരണ ബാങ്കിന്റെ CEO തസ്തികയ്ക്കുള്ള യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡങ്ങൾ RBI ഇക്കാര്യത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്നവയായിരിക്കും എന്ന് നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. ഖണ്ഡം (b) നിഷ്കർഷിക്കുന്നത്, ബന്ധപ്പെട്ട

സഹകരണ ബാങ്കിന്, യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ഒരു നിശ്ചിത കാലയളവിനുള്ളിൽ CEO-യെ നിയമിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നാൽ, രജിസ്ട്രാർക്ക് ബാങ്കിലെ അർഹനായ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കാവുന്നതാണ് എന്നാണ്. ഹൈക്കോടതിയിലെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് അംഗീകരിച്ച, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ വാദം എന്തെന്നാൽ, 2016-ൽ വരുത്തിയ ഭേദഗതിയുടെ ഫലമായി, ഒരു സഹകരണ ബാങ്കിന്റെ CEO-യെ നിയമിക്കാനുള്ള പൂർണ്ണ അധികാരം ബാങ്കിൽ തന്നെ നിക്ഷിപ്തമാണ് എന്നാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഈ വാദമനുസരിച്ച്, RBI നിർദ്ദേശിക്കുന്ന യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡങ്ങൾ CEO പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കൂടാതെ, ഒരു നിശ്ചിത കാലയളവിനുള്ളിൽ ഒരു അർഹനായ CEO-യെ നിയമിക്കാൻ സഹകരണ ബാങ്കിന് കഴിയാതെ വന്നാൽ മാത്രമേ, വകുപ്പ് 54(3)-ലെ ഖണ്ഡം (b) സഹകരണ സൊസൈറ്റികളുടെ രജിസ്ട്രാർക്ക് ബാങ്കിലെ അർഹനായ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കാൻ അധികാരം നൽകുന്നുള്ളൂ.

27. ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ വാദമനുസരിച്ച്, ഖണ്ഡങ്ങൾ (a)-യും (b)-യും സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്കായി പ്രത്യേകം നിയമനിർമ്മാണം ചെയ്ത വ്യവസ്ഥകളാണ്, ഇവയ്ക്ക് താഴെ പറയുന്നവയെ മറികടന്ന് പ്രാബല്യത്തിൽ വരാൻ അതിർ കടന്നുള്ള പ്രാബല്യം നൽകാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്: (i) വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം ലഭിച്ച അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കാനുള്ള സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ അധികാരത്തെ; കൂടാതെ (ii) വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം രൂപീകരിച്ച കേഡറിൽ നിന്ന് കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികൾ അവരുടെ CEO-മാരെ നിയമിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധിക്കുന്ന വകുപ്പ് 49-ഇ(2) നെയും. 1960-ലെ നിയമത്തിലെ മറ്റ് ഏതൊരു വ്യവസ്ഥയും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, വകുപ്പ് 54(3)-ലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a)-യും (b)-യും സഹകരണ ബാങ്കുകളിൽ അവരുടെ CEO-മാരെ നിയമിക്കാനുള്ള പൂർണ്ണമായ അധികാരം നിക്ഷിപ്തമാക്കുന്നു എന്ന് വാദിക്കപ്പെട്ടു. ഭേദഗതി ചെയ്ത വ്യവസ്ഥയുടെ ഫലം രണ്ട് ഭാഗങ്ങളായി പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്: ഒന്നാമതായി, വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് നൽകിയിട്ടുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കാനുള്ള അധികാരത്തിൽ ഇതിനുള്ള ഫലം; രണ്ടാമതായി, വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ൽ ഇതിനുള്ള ഫലം.

28. 2012-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴി വകുപ്പ് 57-ബി ഒരു പുതിയ അദ്ധ്യായം V-എ ആയി ചേർത്തു. ഇതിൽ ഹ്രസ്വകാല സഹകരണ വായ്പാ ഘടനാ സൊസൈറ്റികൾ സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. 'ഹ്രസ്വകാല സഹകരണ വായ്പാ ഘടനാ സൊസൈറ്റികൾ' എന്ന പദത്തിന് നൽകിയിരുന്ന നിർവചനത്തിൽ "സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്ക്, ഒരു കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്ക്, ഒരു പ്രാഥമിക കാർഷിക വായ്പാ സഹകരണ സൊസൈറ്റി" എന്നിവ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. വകുപ്പ് 57-ബി(19) നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നത്, സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്കിന്റെയും കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കിന്റെയും ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസറെ, RBI നിഷ്കർഷിക്കുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് തസ്തിക വഹിക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ള വ്യക്തികളുടെ ഒരു പാനലിൽ നിന്ന്, അതത് സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്കിന്റെയോ

കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കിന്റെയോ ബോർഡ് അംഗങ്ങൾ ആയിരിക്കണം നിയമിക്കേണ്ടത് എന്നാണ്. സെലക്ഷൻ ബോർഡിന്റെ ഘടനയും ഉപവകുപ്പ് (19)-ൽ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അതിൽ നിഷ്കർഷിച്ച വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി, കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കുകളുടെയും സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്കുകളുടെയും CEO-യുടെ നിയമനത്തിന് ഒരു അപവാദം നൽകിയിരുന്നു.

29. 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴി വകുപ്പ് 57-ബി ഒഴിവാക്കുകയും വകുപ്പ് 54(3)-ൽ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a)-യും (b)-യും ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രധാനമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം, വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപവകുപ്പ് (3) സഹകരണ ബാങ്കുകളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നില്ല. അപെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികൾ പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറുകളിൽ നിന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കേണ്ട **സൊസൈറ്റികളുടെ വിഭാഗത്തെ** വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ വ്യക്തമാക്കാൻ വകുപ്പ് 54(3) സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് അധികാരം നൽകുന്നു. വകുപ്പ് 54(3)-ൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന 'സൊസൈറ്റികളുടെ വിഭാഗം എന്ന പദത്തിൽ, 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഏതൊരു തരം സൊസൈറ്റിയും, സഹകരണ ബാങ്കുകൾ (വിഭവ സൊസൈറ്റികൾ എന്ന നിലയിൽ) ഉൾപ്പെടെ, ഉൾപ്പെടുന്നു. 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 10 ഈ കാഴ്ചപ്പാടിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ വകുപ്പ് പ്രകാരം, സഹകരണ സൊസൈറ്റികളുടെ രജിസ്ട്രാർ എല്ലാ സൊസൈറ്റികളെയും താഴെ പറയുന്ന ഒന്നോ അതിലധികമോ തലക്കെട്ടുകൾക്ക് കീഴിൽ വർഗ്ഗീകരിക്കേണ്ടതാണ്:

(i) കൺസ്യൂമർ സൊസൈറ്റി;

(ii) ഫാമിംഗ് സൊസൈറ്റി;

(iii) ഹൗസിംഗ് സൊസൈറ്റി;

(iv) മാർക്കറ്റിംഗ് സൊസൈറ്റി;

(v) മൾട്ടിപർപ്പസ് സൊസൈറ്റി;

(vi) പ്രൊഡ്യൂസർ സൊസൈറ്റി;

(vii) പ്രോസസ്സിംഗ് സൊസൈറ്റി;

(viii) റിസോഴ്സ് സൊസൈറ്റി (വിഭവ സൊസൈറ്റി);

(ix) ജനറൽ സൊസൈറ്റി; കൂടാതെ

(x) ഇൻഡസ്ട്രിയൽ സൊസൈറ്റി.

വകുപ്പ് 10, മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും വർഗ്ഗീകരണത്തിന് കീഴിൽ വരുന്ന സൊസൈറ്റികളെ വീണ്ടും താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ വർഗ്ഗീകരിക്കാൻ രജിസ്ട്രാർക്ക് അധികാരം നൽകുന്നു:

(i) അപെക്സ് സൊസൈറ്റി;

(ii) കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റി; കൂടാതെ

(iii) പ്രാഥമിക സൊസൈറ്റി.

30. 1960-ലെ നിയമം അതിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ നിരവധി സൊസൈറ്റികളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. 'സൊസൈറ്റികളുടെ വിഭാഗം' എന്ന പദത്തിൽ സഹകരണ ബാങ്കുകൾ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, വകുപ്പ് 54(3)-ലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a)-യും (b)-യും സംസ്ഥാന സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായ അധികാരം ഉപയോഗിച്ചുള്ള വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെയുള്ള നിയമനങ്ങളിൽ നിന്ന് സഹകരണ ബാങ്കുകളെ മാറ്റിനിർത്താനും, CEO-മാരെ നിയമിക്കാനുള്ള പൂർണ്ണമായ അധികാരം അവയിൽ നിക്ഷിപ്തമാക്കാനും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ് എന്ന് ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട കൗൺസിൽ വാദിച്ചു. വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു സൊസൈറ്റി എന്ന നിലയിൽ, ഒരു സഹകരണ ബാങ്കിന്, വിജ്ഞാപനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള അപെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റി താൽക്കാലികമായി നിയമിക്കുന്ന ഒരു കേഡർ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ CEO ആയി സ്വീകരിക്കാൻ ബാധ്യതയുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഖണ്ഡങ്ങൾ (a)-യും (b)-യും നിഷ്ഫലമായി മാറും എന്നും വാദിക്കപ്പെട്ടു.

31. നിയമത്തിലെ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ പരസ്പരം വൈരുദ്ധ്യമുള്ളതായി തോന്നിയാൽ, കോടതികൾ ആ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളെയും സാധ്യമായ ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിൽ പൊരുത്തപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വ്യാഖ്യാനം സ്വീകരിക്കണം എന്നത് സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ട നിയമ തത്വമാണ്. ഈ തത്വത്തെക്കുറിച്ച് **ജസ്റ്റിസ് ജി.പി. സിംഗ്** തന്റെ പ്രധാന കൃതിയായ 'നിയമപരമായ വ്യാഖ്യാന തത്വങ്ങൾ' *(Principles of Statutory Interpretation)* എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു:

> "യോജിപ്പിക്കുക എന്നത് നശിപ്പിക്കുക എന്നല്ല. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പരസ്പര വിരുദ്ധമായ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളിൽ ഏതാണ് കൂടുതൽ പൊതുവായത് എന്നും ഏതാണ് കൂടുതൽ പ്രത്യേകമായത് എന്നും കണ്ടെത്തി, കൂടുതൽ പ്രത്യേകമായതിനെ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് കൂടുതൽ പൊതുവായതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുക എന്നതാണ് ഇത്തരം എല്ലാ കേസുകളിലെയും ഒരു പരിചിതമായ സമീപനം... ഈ തത്വം '*ജനറാലിയ സ്പെഷ്യാലിബസ് നോൺ ഡെറോഗാന്റ്*' *(Generalia specialibus non derogant)*, '*ജനറാലിബസ് സ്പെഷ്യാലിയ*' *(Generalibus specialia)* എന്നീ നിയമ തത്വങ്ങളിൽ പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു."

> അതുപോലെ, **ക്രെയ്സ്** തന്റെ *സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ട് നിയമം* (Statute Law) എന്ന കൃതിയിൽ പറയുന്നു:
>
> "ഒരേ നിയമത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക നിയമനിർമ്മാണവും ഒരു പൊതു നിയമനിർമ്മാണവും ഉള്ളപ്പോൾ, രണ്ടാമത്തേത് അതിന്റെ ഏറ്റവും സമഗ്രമായ അർത്ഥത്തിൽ എടുത്താൽ ആദ്യത്തേതിനെ മറികടക്കും എങ്കിൽ, പ്രത്യേക നിയമനിർമ്മാണം പ്രാബല്യത്തിൽ വരണം, പൊതു നിയമനിർമ്മാണം അത് ശരിയായി ബാധകമാകുന്ന നിയമത്തിന്റെ മറ്റ് ഭാഗങ്ങളെ മാത്രമേ ബാധിക്കാവൂ എന്ന് കണക്കാക്കണം."

രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വൈരുദ്ധ്യം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളിൽ ഏതാണ് പ്രത്യേക സ്വഭാവമുള്ളത് എന്നും, പൊതു വ്യവസ്ഥയുടെ പ്രയോഗത്തിൽ നിന്ന് പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയെ വേർതിരിച്ചെടുക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നും കോടതികൾക്ക് അന്വേഷിക്കാവുന്നതാണ്. പൊതു വ്യവസ്ഥ, പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയുടെ പരിധിയിൽ വരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഒഴികെ, പ്രാബല്യത്തിൽ തുടരും. നിയമപരമായ നിർമ്മിതിയുടെ ഈ തത്വത്തിന് പിന്നിലെ യുക്തി ഇതാണ്: രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ തമ്മിൽ ഒരു വൈരുദ്ധ്യം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, നിയമനിർമ്മാണ സഭ ഒരു വൈരുദ്ധ്യം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ, ഒരു വിഷയ-നിർദ്ദിഷ്ട വ്യവസ്ഥ പൊതു വ്യവസ്ഥയുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് ആ സാഹചര്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു.

32. **ജെ.കെ. കോട്ടൺ സ്പിന്നിംഗ് ആൻഡ് വീവിംഗ് മിൽസ് കോ ലിമിറ്റഡ് v. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം**[10] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ ആദ്യകാല വിധിന്യായത്തിൽ, ഒരേ നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ തന്നെയുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾക്ക് ഈ തത്വം ബാധകമാണോ എന്ന് ഈ കോടതിയുടെ ഒരു മൂന്നംഗ ബെഞ്ച് പരിഗണിച്ചിരുന്നു. 1948 മെയ് 10-ലെ സർക്കാർ ഉത്തരവിലെ ഖണ്ഡം 5(a), വ്യവസായ തർക്കത്തെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം ആരംഭിക്കുന്നതിനായി, ആ ഉത്തരവിന് കീഴിൽ രൂപീകരിച്ച ബോർഡിനെ സമീപിക്കാൻ, മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം, ഏതൊരു ജീവനക്കാരനും അല്ലെങ്കിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത തൊഴിലാളി യൂണിയനുകൾക്കും അവകാശം നൽകി. ഖണ്ഡം 23 നിഷ്കർഷിച്ചത്, റീജിയണൽ കൺസിലിയേഷൻ ഓഫീസറുടെ മുമ്പാകെ ഒരു അന്വേഷണം നിലവിലുണ്ടെങ്കിൽ, ബോർഡിന്റെയോ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കോടതിയുടെയോ മുമ്പാകെ ഒരു കേസ് ഉണ്ടെങ്കിലും, ഒരു തൊഴിലുടമയും ഒരു തൊഴിലാളിയെയും പിരിച്ചുവിടുകയോ പുറത്താക്കുകയോ ചെയ്യരുത് എന്നാണ്. ഖണ്ഡം 24 പ്രകാരം, അപ്പീലിൽ ഭേദഗതി വരുത്തിയില്ലെങ്കിൽ, ബോർഡിന്റെ ഉത്തരവ് അന്തിമവും നിർണ്ണായകവുമായിരുന്നു. തൊഴിലുടമകളുടെ യൂണിയനെ പ്രതിനിധീകരിച്ച അപ്പീൽവാദി വാദിച്ചത്, ഖണ്ഡം 5(a) പ്രകാരം ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചാൽ, ഖണ്ഡം 23-ന് പ്രസക്തിയില്ലെന്നും, തൊഴിലുടമയ്ക്ക് തൊഴിലാളികളെ പിരിച്ചുവിടുന്ന നടപടിയുമായി മുന്നോട്ട് പോകാമെന്നുമാണ്. ഈ കോടതി ഈ വാദം തള്ളി. ഖണ്ഡം 5(a) പ്രകാരമുള്ള ഒരു അപേക്ഷയിലൂടെ മാത്രം ഏതൊരു തൊഴിലുടമയ്ക്കും ഖണ്ഡം 23-ലെ വ്യവസ്ഥകളെ മറികടക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി കോടതി ഈ വാദം തള്ളി. ഖണ്ഡം 23 ഒരു നിശ്ചിത ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് നിർമ്മിച്ചതെന്നും കോടതി വിധിച്ചു. തൽഫലമായി, ഖണ്ഡം 23 പ്രകാരം ഒരു അന്വേഷണം തീർപ്പാകാതെ കിടക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഖണ്ഡം 5(a) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയ്ക്ക് വിലക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കോടതി വിധിച്ചു:

> "9... പൊതു വ്യവസ്ഥകൾ പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വഴിമാറണം എന്ന, പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു നിയമവ്യാഖ്യാന തത്വം പ്രയോഗിച്ചാലും ഈ കോടതി ഇതേ ഫലത്തിൽ എത്തുന്നു. ഒരു

10 AIR 1961 SC 1170

നിയമത്തിലെ പൊതു വ്യവസ്ഥയും മറ്റൊരു നിയമത്തിലെ പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം പരിഹരിക്കുന്നതിന് ഈ നിയമവ്യാഖ്യാന തത്വം ബാധകമാണെങ്കിലും, ഒരേ നിയമനിർമ്മാണത്തിലെ പൊതു വ്യവസ്ഥകളും പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകളും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം പരിഹരിക്കുന്നതിന് ഈ നിയമം ബാധകമാകില്ലെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട അറ്റോർണി ജനറൽ സൂചിപ്പിച്ചതായി തോന്നുന്നു. **ഈ നിർദ്ദേശത്തിന് തത്വത്തിന്റെയോ ആധികാരികതയുടെയോ പിന്തുണയില്ല. പൊതുവായ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വഴിമാറണം എന്ന നിയമം അഭിഭാഷകരോ ന്യായാധിപന്മാരോ ഉണ്ടാക്കിയ ഏകപക്ഷീയമായ തത്വമല്ല, മറിച്ച്, ഒരേ വ്യക്തി രണ്ട് നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുമ്പോൾ — ഒന്ന് പൊതുവായി ധാരാളം കാര്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും മറ്റൊന്ന് അവയിൽ ചിലതിനെ മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമാണെങ്കിൽ — ആദ്യ നിർദ്ദേശം ബാധകമാകേണ്ട ബാക്കിയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ, രണ്ടാമത്തെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കാണ് ആ ചില കാര്യങ്ങളിൽ പ്രാബല്യം നൽകേണ്ടത് എന്ന പൊതുവായ ധാരണയിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.**

10. ഒരു പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയും ഒരു പൊതു വ്യവസ്ഥയും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യം ഉണ്ടാകുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ, പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥ പൊതു വ്യവസ്ഥയെ മറികടക്കുന്നു എന്നും പൊതു വ്യവസ്ഥ പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത കേസുകൾക്ക് മാത്രമേ ബാധകമാകുന്നുള്ളൂ എന്നും ഉള്ള നിയമവ്യാഖ്യാന തത്വം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, ഖണ്ഡം 23-ലെ പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമാകുന്ന കേസിൽ ഖണ്ഡം 5(a) ബാധകമല്ലെന്ന് ഈ കോടതി തീരുമാനിക്കണം."

പൊതുവായത് പ്രത്യേകമായതിനെ ഒഴിവാക്കുന്നു എന്ന തത്വം ഒരേ നിയമനിർമ്മാണത്തിലെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും നിയമപരമായ വ്യാഖ്യാനത്തിനുള്ള ഒരു ഉപാധിയാണ് എന്ന് ഈ കോടതി സ്ഥിരീകരിച്ചു. വൈരുദ്ധ്യമുള്ള വ്യവസ്ഥകളിൽ ഒന്ന് പൊതു സ്വഭാവമുള്ളതും മറ്റേത് പ്രത്യേക സ്വഭാവമുള്ളതുമാണെങ്കിൽ, 'പൊതു ധാരണ' അനുശാസിക്കുന്നത്, പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് പ്രാബല്യം നൽകണം എന്നും, പൊതു വ്യവസ്ഥ മറ്റ് എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും ബാധകമായി തുടരണം എന്നുമാണ്.

33. **കൊമേഴ്സ്യൽ ടാക്സ് ഓഫീസർ, രാജസ്ഥാൻ v. മെസ്സേഴ്സ് ബിനാനി സിമന്റ്സ് ലിമിറ്റഡ്**[11] എന്ന കേസിൽ, സെയിൽസ് ടാക്സ് ന്യൂ ഇൻസെന്റീവ് സ്കീം ഫോർ ഇൻഡസ്ട്രീസ്, 1989-ലെ അനുബന്ധം 'സി'യിലെ ഉൾക്കുറിപ്പ് 4 പ്രകാരം, കേന്ദ്ര വിൽപന നികുതി, രാജസ്ഥാൻ വിൽപന നികുതി എന്നിവ അടയ്ക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഒഴിവു ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള യോഗ്യതാ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ലഭിക്കാൻ എതിർകക്ഷി-നികുതിദാതാവിന് അർഹതയുണ്ടോ എന്നതായിരുന്നു ചോദ്യം. പദ്ധതിയിലെ അനുബന്ധം 'സി'-ക്ക് 'പുതിയ പദ്ധതിക്ക് കീഴിലുള്ള വിൽപന നികുതി ഒഴിവാക്കലിന്റെ അളവ്' എന്ന് തലക്കെട്ട് നൽകിയിരുന്നു. അനുബന്ധത്തിലെ ഉൾക്കുറിപ്പ് 4 നിഷ്കർഷിച്ചത്, 'പ്രസ്റ്റീജിയസ് യൂണിറ്റുകൾക്ക്' നികുതി

11 സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 336/2003, 2014 ഫെബ്രുവരി 19-ന് തീർപ്പാക്കിയത്

ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് 75% ഒഴിവാക്കലിന് അർഹതയുണ്ടെന്നും, സ്ഥിര മൂലധന നിക്ഷേപത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അത് 100% ആയിരിക്കും എന്നുമാണ്. ഒരു ഭേദഗതിയിലൂടെ, ഇനം 1 ഇ ചേർക്കുകയും അത് 'പുതിയ സിമന്റ് യൂണിറ്റുകളെ' ഉൾപ്പെടുത്തുകയും, വലിയ തോതിലുള്ള യൂണിറ്റുകൾക്ക് 25% നികുതി ഒഴിവാക്കലിന് അർഹതയുണ്ടെന്ന് നിഷ്കർഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കോടതിയുടെ ഒരു രണ്ടംഗ ബെഞ്ച് വിധിച്ചു:

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. 336 ഓഫ് 2003, 2014 ഫെബ്രുവരി 19 ന് തീർപ്പിച്ചു.

> "27. നിലവിലെ അപ്പീലിലെ വസ്തുതാപരമായ സാഹചര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ്, നിയമത്തിലെ സ്ഥാപിത നിയമപരമായ നിലപാട് ഈ കോടതി ആവർത്തിക്കുന്നു, അതായത്, ഒരു നിയമപരമായ ചട്ടത്തിലോ നിയമപരമായ വിജ്ഞാപനത്തിലോ രണ്ട് പ്രയോഗങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, ഒന്ന് പൊതുവായ പദങ്ങളിലും മറ്റൊന്ന് പ്രത്യേക പദങ്ങളിലും ആണെങ്കിൽ, നിയമവ്യാഖ്യാന തത്വം പ്രകാരം, പ്രത്യേക പദങ്ങൾ പൊതുവായ പ്രയോഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു നിയമത്തിൽ പൊതുവായ വ്യവസ്ഥയും അതുപോലെ പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, പിന്നീടുള്ളതിനാണ് പ്രാബല്യം നൽകേണ്ടത് എന്നും പറയാം.
>
> 29... ഒരു പൊതു നിയമവും ആ നിയമം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രത്യേക വിഷയത്തിൽ ഇടപെടുന്ന പ്രത്യേക നിയമവും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യം വരുമ്പോൾ, പൊരുത്തമുള്ള നിർമ്മാണം എന്ന തത്വമാണ് സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഈ തത്വം അനുസരിച്ച്, പ്രത്യേക നിയമം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന പരിധിയിൽ, പൊതു നിയമം നിശ്ശബ്ദമായി റദ്ദാക്കപ്പെട്ടതായി കണക്കാക്കുന്നു. *'ജനറാലിയ സ്പെഷ്യാലിബസ് നോൺ ഡെറോഗാന്റ്' (Generalia specialibus non derogant)* എന്ന ലാറ്റിൻ നിയമ തത്വത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ തത്വം ഉടലെടുത്തത്..."

രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ — ഒന്ന് പൊതുവായ പ്രയോഗമുള്ളതും മറ്റേത് സ്വഭാവത്തിൽ പ്രത്യേകമായതും — ഒരു പൊരുത്തമുള്ള നിർമ്മാണം അർത്ഥമാക്കുന്നത്, പ്രത്യേക നിയമം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന പരിധി വരെ, പൊതു നിയമം നിശ്ശബ്ദമായി റദ്ദാക്കപ്പെടുന്നു എന്നാണ് എന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു. ഈ കോടതി, ജനറാലിയ സ്പെഷ്യാലിബസ് നോൺ ഡെറോഗാന്റ് എന്ന തത്വത്തെ ആശ്രയിച്ച്, ഇനം 1 ഇ ഒരു "വിഷയ-നിർദ്ദിഷ്ട വ്യവസ്ഥ" ആണെന്ന് വിധിച്ചു. ഭേദഗതി "പുതിയ സിമന്റ് വ്യവസായങ്ങളെ" യോഗ്യതയില്ലാത്ത അനുബന്ധം 'ബി'-യിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യുകയും യോഗ്യതയുള്ള വ്യവസായങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന അനുബന്ധം 'സി'-യിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. തൽഫലമായി, എതിർകക്ഷി-നികുതിദാതാവിന്റെ വാദം കോടതി തള്ളുകയും, ഇനം 1 ഇ കൂടുതൽ പ്രത്യേകമായ യൂണിറ്റിനെ സംബന്ധിക്കുന്നതിനാൽ, മറ്റ് പൊതുവായ ഉൾക്കുറിപ്പുകളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ നിന്ന് അത് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു എന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു.

പൊതുവായ വ്യവസ്ഥ കൂടുതൽ പ്രത്യേകമായതിനെ ഒഴിവാക്കുന്നു എന്ന തത്വം, **സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ കോർപ്പറേഷൻ (പി) ലിമിറ്റഡ് v. സെക്രട്ടറി, ബോർഡ് ഓഫ് റവന്യൂ**[12], **പാരദീപ് പോർട്ട് ട്രസ്റ്റ് v. അവരുടെ തൊഴിലാളികൾ**[13], **മഹാരാഷ്ട്ര സ്റ്റേറ്റ് ബോർഡ് ഓഫ് സെക്കൻഡറി ആൻഡ് ഹയർ എജ്യുക്കേഷൻ v. പാരിതോഷ് ഭ്രപേഷ് കുമാർ ഷേത്ത്**[14], **സി.സി.ഇ. v. ജയന്ത് ഓയിൽ മിൽസ്**[15], **പി.എസ്. സത്തപ്പൻ v. ആന്ധ്ര ബാങ്ക് ലിമിറ്റഡ്**[16], **സരബ്ജിത് റിക്ക് സിംഗ് v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ**[17], **പങ്കജാക്ഷി v. ചന്ദ്രിക** [18] എന്നീ കേസുകളിൽ ഈ കോടതി സ്ഥിരമായി പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

34. വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപ-വകുപ്പ് (3) **ഒരു വിഭാഗം സൊസൈറ്റികളെ**ക്കുറിച്ചാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നതെങ്കിൽ പോലും, 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴി കൂട്ടിച്ചേർത്ത ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവ **സഹകരണ ബാങ്കുകൾ**ക്ക് മാത്രമാണ് പ്രത്യേകമായി ബാധകമാകുന്നത്. കൂടാതെ, വകുപ്പ് 54(3) ഡെപ്യൂട്ടേഷൻ വഴി നിയമിക്കപ്പെടുന്ന കേഡർ ഓഫീസർമാരെ കേഡർ തസ്തികകളിൽ നിയമിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവ സഹകരണ ബാങ്കുകളിലെ CEO-മാരുടെ നിയമനത്തെക്കുറിച്ച് മാത്രമാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ഒരു സഹകരണ ബാങ്കിന്റെ CEO-യുടെ തസ്തിക വഹിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് RBI നിർദ്ദേശിക്കുന്ന യോഗ്യതാ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ ബാധകമാകും എന്ന് ഖണ്ഡം (a) അനുമാനിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധേയമായി, വകുപ്പ് 54(3)-ലെ ഖണ്ഡം (b) തുടങ്ങുന്നത് "ബന്ധപ്പെട്ട സഹകരണ ബാങ്കിന് നിയമിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ" എന്ന വാക്കുകളിലാണ്, ഇത് സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് അവരുടെ CEO-യെ നിയമിക്കാനുള്ള അധികാരം നൽകാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നിശ്ചിത സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ സഹകരണ ബാങ്കിന് CEO-യെ നിയമിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, രജിസ്ട്രാർക്ക് ബാങ്കിലെ യോഗ്യനായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കാം എന്നും ഈ വ്യവസ്ഥ നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. വീഴ്ച വരുത്തുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, CEO കേഡറിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥനല്ല, മറിച്ച് ബാങ്കിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരിക്കണം എന്ന നിബന്ധന, അവരുടെ CEO-യെ നിയമിക്കാനുള്ള അധികാരം സഹകരണ ബാങ്കുകളിൽ നിക്ഷിപ്തമാക്കാനുള്ള നിയമനിർമ്മാതാവിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ പ്രകടമാക്കുന്നു.

---

12 AIR 1964 SC 207

13 AIR 1977 SC 36

14 (1984) 4 SCC 27

15 (1989) 3 SCC 343

16 (2004) 11 SCC 672

17 (2008) 2 SCC 417

18 (2016) 6 SCC 157

35. വ്യക്തമായും, 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴി ഖണ്ഡങ്ങൾ (a) യും (b) യും സഹകരണ ബാങ്കുകളിലെ CEO-മാരുടെ നിയമനത്തിനായുള്ള പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകളായി കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും, നിയമന അധികാരം അവയിൽ നിക്ഷിപ്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. പരസ്പരം വൈരുദ്ധ്യമുള്ളേക്കാവുന്ന വ്യവസ്ഥകൾക്ക് രണ്ട് വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ സാധ്യമാണെങ്കിൽ, *Verba ita sunt intelligenda ut res magis valeat quam pereat* എന്ന നിയമ തത്വത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, നിയമനിർമ്മാതാവിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്ന വ്യാഖ്യാനം കോടതികൾ സ്വീകരിക്കണം. **Craies** on *Legislation* പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

> "...ഒരു വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് അതിന്റെ ബാഹ്യരൂപത്തിൽ രണ്ട് വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ സാധ്യമാവുകയും, അതിലൊന്ന് നിയമനിർമ്മാണ ലക്ഷ്യത്തെ വ്യക്തമായി മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുകയും മറ്റൊന്ന് കാര്യമായിട്ടൊന്നും നേടാതിരിക്കുകയോ പൂർണ്ണമായും പരാജയപ്പെടുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, ആദ്യത്തേതിന് മുൻഗണന നൽകണം."

36. ഈ വീക്ഷണത്തിൽ, വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപ-വകുപ്പ് (3)-നെയും 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവയെയും പൊരുത്തമുള്ള രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവ സഹകരണ ബാങ്കുകളിലെ CEO-മാരുടെ നിയമനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകളാണ് എന്നും, അവ വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപ-വകുപ്പ് (3) പ്രകാരം വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കാനുള്ള സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ അധികാരത്തിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ച് മാറ്റിയവയാണ് എന്നും നിഗമനം ചെയ്യാം. വകുപ്പ് 57B(19) റദ്ദാക്കിയതും അതോടൊപ്പം വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപ-വകുപ്പ് (3)-ൽ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവ കൂട്ടിച്ചേർത്തതും ഈ കാഴ്ചപ്പാടിന് ബലം നൽകുന്നു.

37. നിലവിലെ വിഷയങ്ങളിലെ ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടാകുന്നത്, വകുപ്പ് 54(3)-ലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a) യും (b) യും വേർതിരിച്ചെടുക്കുന്ന ഒഴിവുകഴിവ് 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 49-E(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികൾക്കും ബാധകമാണ് എന്ന ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ വാദം മൂലമാണ്. ഈ സമർപ്പണത്തിൽ, ഒരു സഹകരണ ബാങ്ക് ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റി എന്ന നിലയിൽ വകുപ്പ് 49-E(2)-ൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന രീതിയിൽ സംസ്ഥാന സർക്കാരിൽ നിന്ന് ഫണ്ടുകൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത്തരം കേന്ദ്ര ബാങ്കുകൾക്ക് ഒരു CEO-യെ സ്വതന്ത്രമായി നിയമിക്കാമെന്നും, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം കേഡർ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും, ആ കേഡറിൽ നിന്ന് CEO-യെ നിയമിക്കാൻ അവർക്ക് ബാധ്യതയുണ്ടായിരിക്കില്ലെന്നും വാദിക്കുന്നു.

38. ഈ കോടതി ശ്രദ്ധിച്ചത് പോലെ, വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപവകുപ്പ് (2), ഉപവകുപ്പ് (3) എന്നിവ രണ്ടും സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളല്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഉപവകുപ്പ് (3) ലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവ സഹകരണ ബാങ്കുകളിലെ CEO-മാരുടെ നിയമനത്തെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴി വകുപ്പ് 54-ലെ ഉപവകുപ്പ് (3)-ൽ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവ ചേർക്കുമ്പോൾ, നിയമനിർമ്മാണ സഭ വകുപ്പ് 49-ഇ-

യിലെ വ്യവസ്ഥകൾ മാറ്റമില്ലാതെ നിലനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. വകുപ്പ് 49-ഇ(2) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത്, അത്തരം കേഡർ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്ന് CEO-യെ നിയമിക്കണം എന്നാണ്. വകുപ്പ് 49-ഇ, സംസ്ഥാന സർക്കാർ അതിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന രൂപത്തിൽ സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകിയിട്ടുള്ള അപ്പെക്സ്, കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികളെ ഭരിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ്. "കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റി" എന്ന പ്രയോഗത്തെ, സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തേക്ക് മാത്രം പ്രവർത്തനം പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു സഹകരണ ഭൂവികസന ബാങ്ക് അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും സൊസൈറ്റി എന്നാണ് വകുപ്പ് (2)(c-i)-ൽ നേരത്തെ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത്. വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്ന് CEO-യെ നിയമിക്കണമെന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചുകൊണ്ട്, സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ നിയന്ത്രണ മേൽനോട്ടം കൊണ്ടുവരാനാണ് വകുപ്പ് 49-ഇ-യിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഉപവകുപ്പ് (3) ലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവ കൊണ്ടുവന്ന 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം, വകുപ്പ് 49-ഇ-യുടെ പ്രവർത്തനത്തെ ബാധിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 49-ഇ(2) പ്രകാരം ഭരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയിലെ CEO-യുടെ നിയമനം, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്ന് ആയിരിക്കണം. ശ്രദ്ധേയമായി, വകുപ്പ് 49-ഇ-യിലെ ഉപവകുപ്പ് (2) ഒരു നോൺ-ഒബ്സ്റ്റാന്റ് വ്യവസ്ഥ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി, 2016-ലെ ഭേദഗതി നിയമം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, വകുപ്പ് 49-ഇ-യിലെ ഉപവകുപ്പ് (2)-ന്റെ വിവരണത്തിൽ വരുന്ന ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയിലെ CEO-യെ, കേഡർ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്ന് തന്നെ നിയമിക്കേണ്ടതാണ്.

39. വകുപ്പ് 49-ഇ(2) ഒരു സ്വയംപര്യാപത വ്യവസ്ഥയല്ല എന്ന് ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയിലെ CEO-യെ, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറുകളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്ന് നിയമിക്കണം എന്ന് മാത്രം വകുപ്പ് 49-ഇ(2)(b)(i) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം ഒരു കേഡർ രൂപീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിക്ക്, അത്തരം കേഡറിൽ നിന്ന് അതിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കാൻ ബാധ്യതയുണ്ട്. വകുപ്പ് 49-ഇ-യോ വകുപ്പ് 54(2)-ഓ, വകുപ്പ് 54(2) പ്രകാരം രൂപീകരിച്ച അപ്പെക്സ് സൊസൈറ്റിയുടെ കേഡറിൽ നിന്നോ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയുടെ കേഡറിൽ നിന്നോ ആണോ നിയമനം നടത്തേണ്ടതെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. വകുപ്പ് 54(3), അപ്പെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികൾ പരിപാലിക്കുന്ന അത്തരം കേഡറുകളിൽ നിന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കേണ്ട സൊസൈറ്റികളുടെ വിഭാഗം ഏതാണെന്ന് വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ വ്യക്തമാക്കാൻ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് അധികാരം നൽകുന്നു. അപ്പെക്സ് അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികൾ പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറുകളിൽ നിന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കേണ്ട സൊസൈറ്റികളുടെ വിഭാഗത്തെ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യാനുള്ള പൊതുവായ അധികാരം സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് നൽകുന്നതിന് പുറമേ, വകുപ്പ് 54(3)

പ്രകാരമുള്ള വിജ്ഞാപനം, വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ൽ വിഭാവനം ചെയ്ത സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ നിയന്ത്രണ മേൽനോട്ടത്തെ അതിൽ വ്യക്തമാക്കിയ രീതിയിൽ പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കുന്നു.

40. സംസ്ഥാന സർക്കാർ തങ്ങളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ള അധികാരം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് 1971 ജനുവരി 12-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിജ്ഞാപനത്തിൽ ഇത് വ്യക്തമാണ്. ഈ വിജ്ഞാപനം അനുസരിച്ച്, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി (ഒരു ജില്ലാ സെൻട്രൽ സഹകരണ ബാങ്ക് എന്ന നിലയിൽ), അപ്പീൽവാദി (അപ്പെക്സ് സൊസൈറ്റി എന്ന നിലയിൽ) നിയോഗിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനെ CEO ആയി അംഗീകരിക്കാനും നിയമിക്കാനും ബാധ്യസ്ഥരാണ് എന്ന് നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. വകുപ്പ് 49-E(2)-ൽ CEO ആയി നിയമിക്കപ്പെടേണ്ട ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് ആഭ്യന്തര സംവിധാനം ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതിലുള്ള 'നോൺ-ഒബ്സ്റ്റാന്റെ' വ്യവസ്ഥ കാരണം നിലവിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. വകുപ്പ് 49-E ഉം വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം സംസ്ഥാന സർക്കാർ പുറപ്പെടുവിച്ച വിജ്ഞാപനവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കാരണമാണ് ഈ ബുദ്ധിമുട്ട് കൃത്യമായി ഉണ്ടാകുന്നത്. വകുപ്പ് 49-E(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന സെൻട്രൽ സൊസൈറ്റികളായ സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് അവരുടെ CEO-യെ നിയമിക്കാൻ സർവ്വപ്രധാനമായ അധികാരം ഖണ്ഡങ്ങൾ (a) യും (b) യും നൽകുന്നു എന്ന് സ്ഥാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഈ വ്യവസ്ഥ പ്രവർത്തനരഹിതമാകും. ഇത്, സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകിയിട്ടുള്ള സൊസൈറ്റികളിൽ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ നിയന്ത്രണ മേൽനോട്ടം ഉറപ്പാക്കുക എന്ന പ്രധാന ഉദ്ദേശത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തും. മറുവശത്ത്, വകുപ്പ് 49-E(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന സെൻട്രൽ സൊസൈറ്റിയായ ഒരു സഹകരണ ബാങ്ക്, അപ്പെക്സ് സൊസൈറ്റി നിയോഗിക്കുന്ന കേഡർ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ അംഗീകരിക്കുകയും നിയമിക്കുകയും വേണം എന്ന് സ്ഥാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് വകുപ്പ് 54(3)-ലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a) യും (b) യും വഴി സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്കായി ഉൾപ്പെടുത്തിയ പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയെ പരാജയപ്പെടുത്തും. വകുപ്പ് 49-E(2)(b) ഉം വകുപ്പ് 54(3)-ലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a) യും (b) യും CEO-യുടെ നിയമനത്തെക്കുറിച്ചാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്.

41. ഈ കോടതി മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഒരു നിയമത്തിലെ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾക്ക് പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യം ഉണ്ടാകുന്നതായി തോന്നിയാൽ, രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളെയും സാധ്യമായ ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിൽ പൊരുത്തപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വ്യാഖ്യാനം കോടതികൾ സ്വീകരിക്കണം എന്നത് സ്ഥാപിതമായ നിയമ തത്വമാണ്. **ജസ്റ്റിസ് ജി. പി. സിംഗ്** തന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട കൃതിയായ *Principles of Statutory Interpretation*-ൽ പറയുന്നു:

> "...ഒരു നിയമത്തിലെ രണ്ട് വകുപ്പുകൾ തമ്മിലുള്ള 'നേർക്കുനേർ ഏറ്റുമുട്ടൽ' ഒഴിവാക്കുകയും, 'സാധ്യമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം വൈരുദ്ധ്യമുള്ളതായി തോന്നുന്ന വ്യവസ്ഥകളെ പൊരുത്തപ്പെടുത്തുന്ന രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും' ചെയ്യേണ്ടത് കോടതിയുടെ കടമയാണ്."

ഫ്രാൻസിസ് ബെനിയോൺ തന്റെ *Statutory Interpretation* എന്ന കൃതിയിൽ പറയുന്നു:

"വൈരുദ്ധ്യമുള്ള നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ - ഒരു നിയമത്തിലെ തന്നെ പരസ്പര വിരുദ്ധമായ വ്യവസ്ഥകളുടെ കാര്യത്തിലാണ് ഈ തത്വം സാധാരണയായി പ്രയോഗിക്കാറ്. നിയമനിർമ്മാണം 'എ' സ്വയം വ്യക്തവും അവ്യക്തമല്ലാത്തതുമായിരിക്കാം. നിയമത്തിലെ മറ്റൊരിടത്തുള്ള നിയമനിർമ്മാണം 'ബി' യും അപ്രകാരം തന്നെയാകാം. എന്നാൽ അവ പരസ്പരം വൈരുദ്ധ്യത്തിലാണെങ്കിൽ, രണ്ടെണ്ണത്തെയും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. 'എ', 'ബി' യെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു, 'ബി', 'എ' യെയും ഇല്ലാതാക്കുന്നു. അവയെ പൊരുത്തപ്പെടുത്താൻ കോടതിക്ക് കഴിയുന്ന ഏറ്റവും മികച്ചത് ചെയ്യണം, എന്നാൽ ഇത് ഒന്നിനോ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടിനും ദുർബ്ബലമായ വ്യാഖ്യാനം നൽകുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ സാധ്യമാകൂ."

ഒരു നിയമത്തിലെ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വൈരുദ്ധ്യമുള്ളതായി തോന്നിയാൽ, കോടതികൾ ഉടൻ തന്നെ 'ഇതോ അല്ലെങ്കിൽ അതോ' എന്ന സാഹചര്യം അനുമാനിക്കുന്നില്ല. നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്ന രീതിയിൽ, സാധ്യമാകുന്നിടത്തോളം രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളുടെയും ഫലപ്രദമായ പ്രവർത്തനം ഉറപ്പാക്കാൻ കോടതികൾ വ്യവസ്ഥകളെ പൊരുത്തപ്പെടുത്തി വ്യാഖ്യാനിക്കണം. ഓരോ വ്യവസ്ഥയും, വാചകവും, ഖണ്ഡവും, വാക്കും നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്ന രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കണം. ഒരു നിയമത്തിലെ ഒരു വാക്കിനെയോ ഭാഗത്തെയോ ഒറ്റപ്പെടുത്തി വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിയില്ല. വൈരുദ്ധ്യം പരിഹരിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്തപക്ഷം, ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥയെ നിഷ്ക്രിയമാക്കുന്ന ഒരു വ്യാഖ്യാനം ഒഴിവാക്കണം എന്ന് കോടതികൾ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കണം.

42. **കൃഷൻ കുമാർ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ**[19] കേസിൽ, രാജസ്ഥാൻ സ്റ്റേറ്റ് റോഡ് ട്രാൻസ്പോർട്ട് കോർപ്പറേഷൻ, ജയ്പൂർ തർക്കവിഷയമായ റോഡിൽ സംയുക്തമായി ഓപ്പറേഷൻ നടത്തുന്നതിനായി 1939-ലെ മോട്ടോർ വെഹിക്കിൾസ് നിയമത്തിലെ[20] വകുപ്പ് 68-സി പ്രകാരം 1977-ൽ ഒരു പദ്ധതി നിർദ്ദേശിച്ചു. 1988-ലെ മോട്ടോർ വെഹിക്കിൾസ് നിയമം[21] നിലവിൽ വന്നപ്പോൾ, 1939-ലെ നിയമപ്രകാരമുള്ള പദ്ധതി വിജ്ഞാപനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഉണ്ടായ അനാവശ്യ കാലതാമസം കാരണം, ആ പദ്ധതി 1988-ലെ നിയമപ്രകാരം നിലനിൽക്കുന്നില്ലെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു റിട്ട് ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു. 1988-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 100(4) നിഷ്കർഷിച്ചത്, ഒരു കരട് പദ്ധതി അത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച തീയതി മുതൽ ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ അന്തിമമാക്കണം എന്നും, അതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ അത് അസാധുവാകും എന്നുമാണ്. വകുപ്പ് 217(2)(e) നിഷ്കർഷിച്ചത്, 1939-ലെ നിയമം റദ്ദാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും, വകുപ്പ് 68-സി പ്രകാരം നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ഒരു പദ്ധതി, 1988-ലെ നിയമം നിലവിൽ വരുന്നതിന്

19 (1991) 4 SCC 258

20 "1939 നിയമം"

21 "1988 നിയമം"

തൊട്ടുമുമ്പ് തീർപ്പാക്കാതെ കിടക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് 1988-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 100-ലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമായി അന്തിമമാക്കണം എന്നാണ്. നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് വിരുദ്ധമായി, 1939-ലെ നിയമപ്രകാരമുള്ള പദ്ധതികൾ അവ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച തീയതി കണക്കിലെടുത്താണ് വിലയിരുത്തുന്നതെങ്കിൽ, ആ നിയമപ്രകാരമുള്ള ഒരു പദ്ധതിയും നിലനിൽക്കില്ല എന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ഈ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യക്തമായ വൈരുദ്ധ്യം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ കോടതിയിലെ രണ്ടംഗ ബെഞ്ച് രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളെയും പൊരുത്തപ്പെടുത്തി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ഇങ്ങനെ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു:

> "10. ഈ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 100(4) ഉം വകുപ്പ് 217(2)(e) ഉം തമ്മിൽ വ്യക്തമായ ചില വൈരുദ്ധ്യം ഉള്ളതായി തോന്നുന്നു. വകുപ്പ് 217(2)(e) പുതിയ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 100 അനുസരിച്ച് ഒരു പദ്ധതിക്ക് അന്തിമരൂപം നൽകാൻ അനുവദിക്കുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 100-ലെ ഉപ-വകുപ്പ് (4) നിഷ്കർഷിക്കുന്നത്, ഒരു പദ്ധതി ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ അന്തിമമാക്കാത്ത പക്ഷം അത് അസാധുവായതായി കണക്കാക്കും എന്നാണ്. അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 217(2)(e) നിഷ്ക്രിയമാവുകയും പഴയ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 68-സി പ്രകാരം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു പദ്ധതിക്കും പുതിയ നിയമപ്രകാരം അന്തിമരൂപം നൽകാൻ കഴിയാതെ വരികയും ചെയ്യും. മറുവശത്ത്, വകുപ്പ് 100(4) പ്രകാരം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വർഷത്തെ സമയപരിധി പഴയ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 68-സി പ്രകാരം പദ്ധതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച തീയതി മുതൽ കണക്കാക്കാതെ, പകരം പുതിയ നിയമം നിലവിൽ വന്ന തീയതി മുതൽ കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ, രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾക്കും പൂർണ്ണമായ ഫലം നൽകാൻ കഴിയും.
>
> 11. ഒരു നിയമത്തിലെ രണ്ട് വകുപ്പുകളിൽ പൊരുത്തക്കേട് ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, നേർക്കുനേർ ഏറ്റുമുട്ടൽ ഒഴിവാക്കുന്നതിനായി പൊരുത്തമുള്ള നിർമ്മാണ തത്വം പാലിക്കണം എന്നത് വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ സ്ഥാപിത തത്വമാണ്. പാർലമെന്റ് ഒരു കൈകൊണ്ട് നൽകിയതിനെ മറ്റേ കൈകൊണ്ട് തിരിച്ചെടുത്തു എന്ന് നിസ്സാരമായി അനുമാനിക്കരുത്. ഒരു നിയമത്തിലെ ഒരു വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ മറ്റൊന്നിനെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ ഉപയോഗിക്കരുത്, അവയെ പൊരുത്തപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ മാത്രം അതാവാം."

പാർലമെന്റ് ഒരു ആനുകൂല്യം നൽകുമ്പോൾ, അതേ സമയം അത് പിൻവലിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു എന്ന് എളുപ്പത്തിൽ അനുമാനിക്കരുത് എന്ന് കോടതി വിധിച്ചു. കൂടാതെ, പരസ്പര വിരുദ്ധമായ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളെയും പൊരുത്തപ്പെടുത്താൻ ഒരു സാധ്യതയുമില്ലെങ്കിൽ അല്ലാതെ, ഒരു വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ മറ്റൊന്നിനെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ ഉപയോഗിക്കരുത്.

43. **ബ്രിട്ടീഷ് എയർവേയ്സ് പിഎൽസി v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ**[22] കേസിൽ, യാത്രക്കാരുടെയും ചരക്കുകളുടെയും അന്താരാഷ്ട്ര വ്യോമഗതാഗത ബിസിനസ്സിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു വിമാന കാരിയർ ആയിരുന്നു അപ്പീൽവാദി. 1962-ലെ കസ്റ്റംസ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(31)-ൽ നിർവചിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ തങ്ങൾ ഒരു "ചുമതലയുള്ള വ്യക്തി" അല്ലാത്തതിനാൽ, വകുപ്പ് 116 പ്രകാരം ചരക്കുകളുടെ അളവിൽ കുറവു വന്നതിന് തങ്ങൾക്കെതിരെ പിഴ ചുമത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് അവർ വാദിച്ചു. വകുപ്പ് 42 ആവശ്യപ്പെടുന്നത്, കസ്റ്റംസ് ഹൗസിൽ നിന്ന് ചരക്കുകൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് നിയമപ്രകാരമുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖാമൂലമുള്ള ഉത്തരവ് നൽകണം എന്നാണ്. വകുപ്പ് 42-ലെ ഉപ-വകുപ്പ് (2)-ലെ ഖണ്ഡം (e) നിഷ്കർഷിക്കുന്നത്, വാഹനം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ചുമതലയുള്ള വ്യക്തിക്ക് വകുപ്പ് 116 പ്രകാരം പിഴ ചുമത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് ശരിയായ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ബോധ്യമാകാതെ, അല്ലെങ്കിൽ ആ വകുപ്പ് പ്രകാരം ചുമത്തിയേക്കാവുന്ന ഏതെങ്കിലും പിഴയുടെ തുക ശരിയായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു ഗ്യാരണ്ടി വഴിയോ നിക്ഷേപം വഴിയോ ഉറപ്പാക്കാതെ അത്തരമൊരു ഉത്തരവ് നൽകരുത് എന്നാണ്. ഒരു ക്ലിയറൻസ് ഉത്തരവ് നൽകിക്കഴിഞ്ഞാൽ, തങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ബാധ്യതയും ചുമത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് അപ്പീൽവാദി വാദിച്ചു.

44. ഈ കോടതിയിലെ രണ്ടംഗ ബെഞ്ച് നിരീക്ഷിച്ചത്: ചരക്കുകളുടെ ക്ലിയറൻസ് വേഗത്തിലാക്കാൻ വകുപ്പ് 42 പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 116 ചരക്കുകളുടെ സംരക്ഷണം ഉറപ്പാക്കാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഈ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളും വ്യത്യസ്ത ലക്ഷ്യങ്ങളാണ് നിറവേറ്റുന്നത്. കൂടാതെ, ചുമതലയുള്ള വ്യക്തിയുടെ ഏജൻ്റിന്റെ ബാധ്യതയെക്കുറിച്ചുള്ള വകുപ്പ് 148-ലെ ഭേദഗതി വഴി, ഉപവകുപ്പ് (2) കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ഈ ഉപവകുപ്പ് നിഷ്കർഷിക്കുന്നത്, ചുമതലയുള്ള ഏതൊരു വ്യക്തിയുടെയും ഏജൻ്റായി കസ്റ്റംസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനോട് സ്വയം പ്രതിനിധീകരിക്കുകയും ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അത് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാൾക്കും, ചുമതലയുള്ള വ്യക്തിയുടെ ഏതൊരു ബാധ്യതയും നിറവേറ്റാൻ ഉത്തരവാദിത്തമുണ്ടായിരിക്കും എന്നാണ്. അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഈ ഭേദഗതി അപ്രസക്തമായി മാറും എന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു. പൊരുത്തമുള്ള വ്യാഖ്യാനം എന്ന തത്വത്തെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു:

> "ഒരു നിയമത്തിലെ വിവിധ വ്യവസ്ഥകളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, ഓരോ വ്യവസ്ഥയ്ക്കും അതിന്റേതായ പങ്ക് ലഭിക്കുന്ന തരത്തിൽ ശ്രമങ്ങൾ നടത്തണം എന്നും, ഏതെങ്കിലും വൈരുദ്ധ്യം ഉണ്ടാകുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ പൊരുത്തമുള്ള വ്യാഖ്യാനം നൽകണം എന്നും ഉള്ളത് ഒരു നിയമത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലെ അടിസ്ഥാന തത്വമാണ്. എല്ലാ വ്യവസ്ഥകൾക്കും ഫലം നൽകണം, അതിനായി നിയമത്തിലെ ഏതൊരു വ്യവസ്ഥയും പ്രായോഗികമാക്കാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി വ്യാഖ്യാനിക്കണം എന്നതാണ് പൊരുത്തമുള്ള

22 (2002) 2 SCC 95

നിർമ്മാണത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ തത്വം. നിയമപ്രകാരം അതിനുവേണ്ടി നിർമ്മിച്ച മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥയെ പരാജയപ്പെടുത്താനായി ഒരു പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥ എടുത്ത് വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിയില്ല. ദുരുപയോഗം ഒഴിവാക്കാനും പരിഹാരം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാനും കഴിയുന്ന തരത്തിലുള്ള നിയമനിർമ്മാണമാണ് കോടതിയുടെ ചുമതല."

പരസ്പരം വിരുദ്ധമായി തോന്നുന്ന വ്യവസ്ഥകളെ പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കുന്ന തരത്തിൽ എല്ലാ വ്യവസ്ഥകളും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കോടതികൾ ഉറപ്പാക്കണം എന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു. ഒരു നിയമത്തിലെ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളെയും പരാജയപ്പെടുത്താത്തതും, അവയുടെ നിയമനിർമ്മാണം വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന പരിഹാരത്തെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നതുമായ വ്യാഖ്യാനം കോടതികൾ സ്വീകരിക്കണം.

45. ഈ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ഉം വകുപ്പുകൾ 54(3)(a), (b)-ഉം എന്നീ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളും നിഷ്പ്രയോജനമായ നിയമമായി ചുരുക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് ഈ കോടതി ഉറപ്പാക്കണം. വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് നൽകിയിട്ടുള്ള അധികാരത്തിൽ നിന്ന്, CEO-യുടെ നിയമനത്തിനായി സഹകരണ ബാങ്കുകളെ ഒഴിവാക്കിയത്, വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികളായ സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് തുല്യമായി ബാധകമാണ് എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികളായ സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് വേണ്ടി, അപ്പെക്സ് സൊസൈറ്റി രൂപീകരിച്ച കേഡറിൽ നിന്ന് സഹകരണ ബാങ്ക് അതിന്റെ CEO-യെ നിയമിക്കണമെന്ന് വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട്, വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം ഒരു വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു എന്ന് ഈ കോടതി വിധിക്കുന്നു. അതേസമയം, വകുപ്പ് 54(3) ലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a), (b) എന്നിവയ്ക്ക് പ്രാബല്യം നൽകുന്നതിന് വേണ്ടി, വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ട അപ്പെക്സ് സൊസൈറ്റി, ബന്ധപ്പെട്ട സഹകരണ ബാങ്കിന് ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ ഒരു പാനൽ കൈമാറണം. ഉദ്യോഗസ്ഥൻ RBI നിർദ്ദേശിക്കുന്ന യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാലിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതിൽ നിന്ന് ബാങ്കിന് അതിന്റെ CEO-യെ നിയമിക്കാവുന്നതാണ്.

46. ഈ കോടതി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഈ വീക്ഷണത്തിൽ, വകുപ്പ് 49-E(2)-ൽ നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുള്ള രീതിയിൽ സംസ്ഥാന ഫണ്ട് ലഭിച്ച സഹകരണ ബാങ്കുകളുടെ മേലുള്ള സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ നിയന്ത്രണ മേൽനോട്ടം നിലനിർത്തപ്പെടുന്നു, ഇത് വ്യവസ്ഥയുടെ ലക്ഷ്യം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നു. CEO-യുടെ നിയമന കാര്യത്തിൽ, "അപ്പെക്സ് ബോഡിക്കോ കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിക്കോ യാതൊരു അധികാരവുമില്ല, അല്ലെങ്കിൽ പങ്കുമില്ല" എന്ന് വിധിച്ചതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് പിഴവ് സംഭവിച്ചു. ഹൈക്കോടതിയുടെ ഈ തീരുമാനം കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റികളുടെ കാര്യത്തിലുള്ള നിയന്ത്രണ മേൽനോട്ടം ഇല്ലാതാക്കുന്നതിൽ ഗൗരവമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കും. അതേ സമയം, ഒരു പാനലിൽ നിന്ന് അതിന്റെ CEO-യെ നിയമിക്കാനുള്ള അധികാരം സഹകരണ ബാങ്കിന് നൽകുന്നത്, വകുപ്പ് 54(3)-ൽ

ഖണ്ഡങ്ങൾ (a) യും (b) യും വഴി ഉൾപ്പെടുത്തിയ പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ഫലം നൽകുന്നു. ഈ കാഴ്ചപ്പാടിന്, വകുപ്പ് 57-B(19) റദ്ദാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അത് ചാപ്റ്റർ VA-യിലെ ഒരു വ്യവസ്ഥയായിരുന്നു എന്ന വസ്തുതയാൽ ബലം ലഭിക്കുന്നു. അതിലെ ഉപ-വകുപ്പ് (1) ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

"**ഈ നിയമത്തിലോ** അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ചട്ടങ്ങളിലോ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ഏതെങ്കിലും സൊസൈറ്റിയുടെ ഉപനിയമങ്ങളിലോ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവുകളിലോ **എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും**, ഈ ചാപ്റ്ററിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അതിർ കടന്നുള്ള പ്രാബല്യം ഉണ്ടായിരിക്കും."

(ഊന്നൽ നൽകിയിട്ടുള്ളത്)

അതിർ കടന്നുള്ള പ്രാബല്യം ഉണ്ടാകാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന വകുപ്പ് 57-B(19) റദ്ദാക്കുകയും, 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 54(3)-ൽ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a) യും (b) യും കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. CEO-യെ നിയമിക്കാൻ സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് നൽകിയിരുന്ന സമ്പൂർണ്ണ അധികാരം ഇല്ലാതാക്കപ്പെട്ടു. ഈ വീക്ഷണത്തിൽ, വകുപ്പ് 49-E(2) ഉം വകുപ്പ് 54(3)-ലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a) യും (b) യും മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച രീതിയിൽ പൊരുത്തപ്പെടുത്തി വായിക്കേണ്ടതാണ്.

47. മുകളിൽ നൽകിയ ചർച്ചയിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ നിയമപരമായ നിലപാട് ഇപ്രകാരമാണ്:

(i) സഹകരണ ബാങ്കുകളിലെ CEO-യുടെ നിയമനത്തിനായുള്ള പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾ എന്ന നിലയിൽ, വകുപ്പ് 54(3)-ലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (a) യും (b) യും അവർക്ക് അവരുടെ CEO-യെ നിയമിക്കാനുള്ള അധികാരം നൽകുന്നു. എന്നാൽ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ RBI നിഷ്കർഷിക്കുന്ന യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാലിച്ചിരിക്കണം. വകുപ്പ് 54(3)-ലെ 'ഒരു വിഭാഗം സൊസൈറ്റികൾ' എന്ന പദം, CEO-യുടെ നിയമനം എന്ന പരിമിതമായ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി സഹകരണ ബാങ്കുകളെ ഒഴിവാക്കുന്നു;

(ii) എന്നിരുന്നാലും, ഒരു സഹകരണ ബാങ്ക് വകുപ്പ് 49-E(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റി ആണെങ്കിൽ, കേഡർ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം രൂപീകരിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കേഡറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ നിന്ന് CEO-യെ നിയമിക്കേണ്ടതാണ്. അത്തരം സഹകരണ ബാങ്ക് അതിന്റെ CEO-യെ വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത അപ്പെക്സ് സൊസൈറ്റി പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറിൽ നിന്ന് നിയമിക്കണം എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു വിജ്ഞാപനം വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം തന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായ അധികാരം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് അധികാരമുണ്ട്. വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത അപ്പെക്സ് സൊസൈറ്റി ബന്ധപ്പെട്ട സഹകരണ ബാങ്കിന് ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ ഒരു പാനൽ കൈമാറണം. അതിൽ നിന്ന് സഹകരണ ബാങ്കിന് അതിന്റെ CEO-യെ നിയമിക്കാം, ഉദ്യോഗസ്ഥൻ RBI നിഷ്കർഷിക്കുന്ന യോഗ്യതാ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാലിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം; കൂടാതെ,

(iii) വകുപ്പ് 54 പ്രകാരം കേഡർ രൂപീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ, വകുപ്പ് 49-E(2) പ്രകാരം ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റി ആയ സഹകരണ ബാങ്കിന്റെ CEO-യെ, വകുപ്പ് 49-E(2)(b)(ii)-ൽ നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ രജിസ്ട്രാറുടെ മുൻകൂർ അനുമതിയോടെ നിയമിക്കേണ്ടതാണ്.

48. നിലവിലെ കേസിൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 49-ഇ(2)-ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന ഒരു കേന്ദ്ര സൊസൈറ്റിയാണ് എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. 1960-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 54(3) പ്രകാരം നൽകിയ അധികാരം ഉപയോഗിച്ച്, സംസ്ഥാന സർക്കാർ 1971 ജനുവരി 12-ന് ഒരു വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഈ വിജ്ഞാപനം അനുസരിച്ച്, സംസ്ഥാന സഹകരണ ബാങ്ക് രൂപീകരിച്ച കേഡറുകളിൽ നിന്ന് മാത്രം ഉദ്യോഗസ്ഥരെ ലഭ്യതയനുസരിച്ച് നിയമിക്കാൻ കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. സമാനമായ ഒരു വിജ്ഞാപനം 1971 ജൂൺ 26-നും പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇതനുസരിച്ച്, കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ കേഡറുകൾ പരിപാലിക്കാൻ അനുമതി നൽകി. കൂടാതെ, വലിയ തോതിലുള്ള കാർഷിക വായ്പാ സൊസൈറ്റികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഗ്രാമീണ സഹകരണ സൊസൈറ്റികൾക്ക്, കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്ക് പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറുകളിൽ നിന്ന് മാത്രം എടുക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. അതുപോലെ, 1971 ജൂൺ 26-ലെ മറ്റൊരു വിജ്ഞാപനം വഴി, വലിയ തോതിലുള്ള കാർഷിക വായ്പാ സൊസൈറ്റികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഗ്രാമീണ സഹകരണ സൊസൈറ്റികളിലെ മാനേജർമാരുടെ നിയമനത്തിനായി ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ കേഡറുകൾ പരിപാലിക്കാൻ കേന്ദ്ര സഹകരണ ബാങ്കുകൾക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകി.

` 49. ഏഴാം എതിർകക്ഷി, അപ്പീൽവാദി പരിപാലിക്കുന്ന കേഡറിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അല്ല. തൽഫലമായി, ഏഴാം എതിർകക്ഷിയെ CEO ആയി നിയമിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ നടപടി നിയമപരമായി നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. ആറാം എതിർകക്ഷിയുടെ CEO നിയമനം 2017 ഓഗസ്റ്റ് 21-ലെ മറുപടിയിലൂടെ സൊസൈറ്റീസ് രജിസ്ട്രാർ ശരിവെക്കുകയും 2017 ഓഗസ്റ്റ് 25-ന് ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ BoD അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

50. ഈ കോടതി അതനുസരിച്ച് അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും, 2018 ഓഗസ്റ്റ് 7-ലെ അപവദിത ഹൈക്കോടതി വിധിന്യായവും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി, റിട്ട് ഹർജി തള്ളിക്കൊണ്ടുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജിയുടെ ഉത്തരവ് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച കാരണങ്ങളാൽ ഈ കോടതി ശരിവെക്കുന്നു. ചെലവുകൾ സംബന്ധിച്ച് ഉത്തരവുകൾ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

ദേവിക ഗുജ്റാൾ അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു